

ROSA

ČASOPIS PANNY MÁRIE SPOLUVYKUPITEĽKY - VLÁDKYNE SVETA

December

12/2005

Obsah

Na linke M-Rosy / Do Vašej pozornosti	2
Misia Vládkyne sveta: Príď, Pane Ježišu!	6
Misia Nepoškvrnenej Čistoty: Zostanem s vami	9
Misia Kráľovnej pokoja: Je hodina činov!	13
Misia Kráľovnej pomoci; Deviatnik ku Kráľovnej pomoci	16
Vianoce 2005	19
Naša reportáž: Vianoce rodiny Kuffových	25
Svedectvá z kurzu Emauzy / náš rozhovor; Sme bojovníci Svetla	30
Slovo mladých / Píšeme o vás	35
Apokalypsa v aktuálnych posolstvách. Konajte, čo Láska žiada!	38
Zo života svätých / Modlitbové skupiny. Orol Evanjelia	40
Napísali ste nám: Pomôžme modlitbou	44
Krátke správy / Rôzne	48

Na linke M-Rosy / Do Vašej pozornosti

Požehnané, milostiplné a pokojné Vianoce - sviatok Narodenia nášho Spasiteľa, sviatok Božského materstva našej drahej Matky Panny Márie - ako aj vieru, nádej a silu v Novom roku 2006 vám všetkým z celého srdca praje

vaša M ROSA

Nech nám Panna Mária, ktorú Boh jedinečným spôsobom pripojil ku kráľovstvu jeho Syna, vyprosí milosť, aby sme ho prijali ako Pána nášho života a tak verne spolupracovali pri príchode jeho kráľovstva lásky, spravodlivosti a pokoja.

(Pápež Benedikt XVI., Anjel Pána dňa 20. 11. 2005)

Posolstvo Panny Márie

Mlčanie bolesti a slz

Panna Mária bola dnes zarmútená. Hovorila o veciach, o ktorých sa nemôžem zmieniť. Požiadala som ju, aby nám vošla do srdca, a aby nám povedala, ako Jej pomôcť, ako Jej zotrieť slzy, ako zmierniť ten smútok, čo nosí v Srdci. Panna Mária neodpovedala. Len požehnala predložené predmety.

Mirjana Dragičević - Soldová o zjavení Panny Márie,

Medžugorie, dňa 2. novembra 2005

Posolstvo Kráľovnej pomoci

Buďte svetlom

Dietky moje drahé,

veľmi vás milujem! Dnes vidím vašu túžbu po láske a pokoji. Preto vás chcem, deti, vyzvať, aby ste s láskou hľadali Ježiša skrytého v mojich deťoch, aby ste im pomohli nájsť Ježiša v ich životoch.

Nenechajte dlho čakať skrytého Ježiša, ale buďte svetlom, ktoré žiari v tme. Pomôžte im nájsť láskavého a milosrdného Ježiša, aby ich On mohol obdať milosťou. Deti, vtedy prežijete lásku, keď dovolíte Ježišovi, aby bol vašim svetlom. Milujem vás! Modlite sa... Ďakujem vám, že ste počuli moje volanie...!

Prostredníctvom **Simony Kumpanovej**, Dechtice,

15. novembra 2005

Extáza a bolesť Matky

Čas nádeje

Milí priatelia,

prichádzajú Vianoce. Predstavujeme si peknú panorámu Betlehema, jasné hviezdy, Pannu Máriu s Jozefom za tónov piesne Tichá Noc, Svätá Noc.

Všetko to, aby sa nám pustili slzičky nad toľkou malebnosťou. Prepáčte, že práve ja so svojimi vianočnými riadkami pre vás malebný nebudem.

Podľa správy z Medžugoria Kráľovná pokoja pri svojom zjavení sa Mirjane 2. novembra t. r. nám nič neodkázala. „Iba“ svoje slzy, a svoju bolesť. Ani na otázku, ako jej pomôcť, neodpovedala. Položme teraz otázku my, sami sebe. O čo nám vlastne ide?

Idú Vianoce. Nakupujeme, zháňame. Nestíhame naplniť všetkými „tretkami“ tie všeobecné, vyžehlené, hulákajúce a prázdne sviatky.

Idú Vianoce. Tiché kroky Jozefa a Márie. Bezmocného pútnika a zarmútenej dievčiny v druhom stave. Dvoch vydedencov, v najvzácnejšej chvíli dejín bez prístrešia. Overtúra Kalvárie je tu. Extáza radosti sa snúbi s prebodnutým Srdcom. Obetujúca sa Matka sa skláňa nad Obetovaným Synom v jaslách z dreva, z akého raz bude aj kríž Vykúpenia.

Azda vidí duše, pre ktoré sa to všetko uskutočňuje, i duše, ktoré to neprijmú. Vidí náš „folklór“ Vianoc po dvetisíc rokoch. Azda vidí aj tisíce nadšencov s palmovými ratolesťami. Ale o chvíľu ich niet. Je tu len Veronika, Šimon Cyrenejský, plačúce ženy, Magdaléna, Ján. A Ona. Bolestná Matka so svojimi Tajomstvami. Tak ako teraz, keď sa skláňa nad jasličkami so Synom, s ktorým ju tieto Tajomstvá viažu.

Ticho a samota. Len onedlho prídu tí malí ľudia na okraji spoločnosti. Ale bdejúci. Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!

Panna Mária, Kráľovná pokoja, nám venuje pod stromček tohto roku svoje slzy, a svoju bolesť. Ale s požehnaním aj svoju nádej. Idú Vianoce...

Anton SELECKÝ

Narodenie Pána

V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta vykonať súpis ľudu po celom svete. Tento prvý súpis sa konal, keď Sýriu spravoval Kvirínus. A všetci šli dať sa zapísať, každý do svojho mesta. Vybral sa aj Jozef z galilejského mesta Nazaret do Judey, do Dávidovho mesta, ktoré sa volá Betlehem, lebo pochádzal z Dávidovho domu a rodu, aby sa dal zapísať s Máriou, svojou manželkou, ktorá bola v požehnanom stave. Kým tam boli, nadišiel jej čas pôrodu.

I porodila svojho prvorodeného syna, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel, lebo pre nich nebolo miesta v hostinci.

V tom istom kraji boli pastieri, ktorí v noci bdeli a strážili svoje stádo. Tu zastal pri nich Pánov anjel a ožiarila ich Pánova sláva. Zmocnil sa ich veľký strach, ale anjel im povedal: „Nebojte sa. Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ Kristus Pán. A toto vám bude znamením: Nájdete dieťaťko zavinuté do plienok a uložené v jasiach.“ A hneď sa k anjelovi pripojilo množstvo nebeských zástupov, zvelebovali Boha a hovorili:

„Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“ (Lk 2, 1 - 14)

Nežiadúce varovanie?

Vo Vietname vládne vzrušenie okolo „plačúcej Madony“ v Saigone.

Už niekoľko týždňov sa ľudia tlačia okolo sochy Panny Márie na Námestí Parížskej komúny oproti katedrále.

Saigonský arcibiskup kardinál Jean-Baptiste Pham Minh Man zriadil vyšetrovaciu komisiu. Podľa tlačovej služby Eglises d'Asie štátne orgány a komunistická strana vyjadrili svoje "znepokojenie".

Kardinál Saigona pripomenul veriacim v pastierskom liste, že: „**V Ježišovi Kristovi je Božie zjavenie dokončené, preto je Cirkev v súvislosti so zázrakmi a súkromnými zjaveniami veľmi**

obozretná." Konštatoval, že doteraz má príliš málo informácií, aby mohol o jave podať objektívny úsudok.

Spomínaný jav po prvý raz nastal v noci z 29. na 30. októbra 2005. Podľa orgánu komunistickkej strany Nhan Dan skupina mladých ľudí objavila slzy na pravom líci Panny Márie. Hneď v nedeľu 30. októbra sa na námestí zhromaždili tisíce ľudí zo Saigonu a okolia.

Noviny strany Oslobodený Saigon označili jav ako „fámu bez podkladu“...

(KIPA)

Výzva krvavých slz

Pri Kostole vietnamských katolíckych mučeníkov v Sacramente na ulici Jackson Road 10371 stojí socha Panny Márie, ktorá začala ronit krvavé slzy.

Farníci po prvý raz spozorovali krvavé slzy v stredu 16. novembra 2005. Kňaz v domnení, že to urobili uličníci, sochu umyl a očistil. No cez víkend tam slzy boli znova. Ky Truong, ktorý sa stará o kostol, hovorí, že videl ako slzy stekali po tvári sochy ráno okolo 8. 30 hodine v nedeľu 20. novembra 2005. Tak ako ostatní, aj on vidí v tomto jave výzvu k modlitbám.

(CBS 13/USA, Kath-net-zg-TK KBS)

Misia Vládkyne sveta

Príd', Pane Ježišu!

Príd', Pane Ježišu! Táto prosba rezonovala Bralom dňa 17. novembra 2005, keď za účasti pútnikov a **o. Antona Novobilského** slúžil **o. Milan Šeliga** svoju sv. omšu. Prosbu rozvinulo aj Evanjelium varovaním:

Bedlite celý čas a modlite sa, aby ste všetkému tomu, čo má prísť, mali síl uniknúť a mohli rovno stáť v prítomnosti Syna človeka.

O. Milan Šeliga požehnal nový obraz Panny Márie - Vládkyne sveta, veľkosťou uspôsobený na ľahší transport. **Sestra Agáta** prečítala posolstvo Panny Márie zo 17. novembra 2003:

Vyznačujte sa čistotou

Moje milované deti! Ako je len ťažké udržať si pokoj vo svojom srdci, keď útočia sily temna! Bud'te si isté, že to je večný nepriateľ, ktorý chce rozorvať vaše vnútro, lebo vám závidí. Závist' ho ženie a vás zvádza k takej istej závisti.

Moji milovaní, milujem vás. Prosím vás, chráňte sa ho, a nedovoľte mu vnikáť a ničiť to, čo vo vás klíči, rastie alebo dozrieva. Ja vás chránim, no nemôžem vám pomáhať násilím, iba ak mi vy dovolíte a pričinite sa svojou obozretnosťou, a čistotou srdca. Nech čistota je vašim znakom. Vyznačujte sa čistotou úmyslov, slov, myšlienok i skutkov.

Nech vás Všemohúci požehnáva a rozhojní vám pokoj v srdci. Nech On vo vás vládne. Milujem vás! Požehnávam vás!

Milujte, kňazi!

Moji milovaní synovia!

Vyzývam vás, aby ste prinášali na oltár obeť - čistú a nepoškvrnenú. Vaša obeť nech privedie ľud k môjmu Nepoškvrnenému Srdcu. Láska Božia nech vás privádza k väčšej vernosti a službe. Svoj plášť rozprestieram nad vami, aby ľud cítil, že ste Boží. Sila Ducha Svätého nech vás vedie! Hovorte a žite to, čo je vám dané a poznané skrz Neho. Milujte, kňazi! Milujte, aby sa ľud od vás zapálil. Milujte...

Očistec, Boh a my

Po zasvätení sa a sv. ružencoch slúžil o. Milan Šelig sv. omšu.

Uviedol ju slovami: **Je sviatok Krista Kráľa, Kráľa vesmíru. Na tomto požehnanom mieste spolu s Najsvätejšou Pannou budeme sláviť túto slávnosť.**

Žijeme mesiac november, mesiac dušičkový. Anjel strážca takto povzbudzoval dušu mu zverenú, nám na poučenie: **Dieťa moje, keby každý vedel, čo je očistec, za chvíľu by sa vyprázdnil vďaka modlitbám, prosbám a obeť, a ako by sa tie vaše životy zmenili. Naozaj neviete, čo je to očistec...**

Na toto tajomstvo očisťovania istým spôsobom naväzuje posolstvo Panny Márie, ktorá vyzýva k čistote. Očisťovaniu sa. **Nech je čistota vašim znakom. Vyznačujte sa čistotou úmyslov, myšlienok, slov i skutkov.**

Nedeľa Krista Kráľa je veľkou radosťou Nebeskej i pozemskej Cirkvi, ktorá sa v hlbokoj adorácii klania Kristovi, Kráľovi vesmíru.

Pretože prináleží Jeho Božskému poslaniu priniesť stvorený vesmír k dokonalej oslave Otca.

Vyjadrite hrdinskú vieru

Mária hovorí:

K dosiahnutiu tohto nového Neba a novej Zeme je potrebné prejsť skúškou bolesti a krvi, očisty veľkým súžením a trestom. Moji milovaní, zasvätení môjmu Nepoškvrnenému Srdcu, počúvajte slová vašej Nebeskej Matky, ktorá vás sladko pripravuje a vedie žiť tieto udalosti, pretože už nastávajú časy, ktoré boli predpovedané Zachariášom. Pán povedal: Udriem pastiera a stádo sa rozpráchni. Dve tretiny ľudstva zahynú, tretina zostane zachovaná. Túto tretinu nechám prejsť ohňom očistenia, ako sa čistí striebro a vyskúšam ju, ako sa skúša zlato. Bude vzývať moje Meno a ja ho vyslyším a poviem: Toto je môj ľud. A on povie: Pán je môj Boh.

V tento deň, v ktorom slávite liturgickú slávnosť Ježiša Krista Kráľa vesmíru, pozývam vás, aby ste Mu vyjadrili poctu hrdinskej viery, istež

nádeje a horiacej lásky. V očakávaní Jeho slávneho príchodu, ktorý vás privedie k vášmu blízkeму oslobodeniu.

S radosťou Matky, ktorá vidí, že Ju jej malé deti stále viac počúvajú a nasledujú, ktorú na svojej ceste nasledujú ako Učiteľku týchto posledných čias, ktoré prežívate s mojím Synom Ježišom Kristom vrúcne milovaným, v žiare jeho Božskej kráľovskej dôstojnosti vás žehnám v mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

* * * * *

Po adorácii a požehnaní Najsvätejšou Sviatostou oltárnou o. Milan pozval pútnikov na 17. december 2005. Po pobyte v Sečovciach obraz Vádkyne sveta si odniesla rodina Dávidových z Vranova nad Topľou a nový obraz odniesli pútnici skupinám do Piešťan.

Anton SELECKÝ

Misia Nepoškvrnenej Čistoty

Zostanem s vami

Moje drahé deti! Ďakujem vám, že ste sem prišli. Nech ste sem prišli s akýmkoľvek úmyslom, aj tak vám ďakujem. Milujem vás! Prosím, daruj mi svoju dôveru. Aj keby vás opustili vaši najbližší, ja stále zostanem s vami...

Nepoškvrnená Čistota, 4. december 1994

A ko povedal dekan **Daniel Galajda** (vpravo), sv. omša na hore Zvir 6. novembra bola venovaná pútnikom, ktorí si spomínali na svojich zosnulých, ako aj za tých pútnikov, ktorí chodili na púte na horu Zvir a už nie sú medzi nami.

Kázne sa odvíjali od myšlienok sv. Evanjelia o milosrdnom Samaritánovi, Vystihol to vikár **o. Pavol Hal'ko**, ktorý v homílii a v. liturgie 0 11.30 h povedal: **Láska je najväčší liek a balzam na najhlbšie rany srdca. Láska je to, čo všetci potrebujeme, a čo nám najviac chýba...**

Podľa oznamu dekana litmanovskej farnosti o. Daniela Galajdu, sv. omša od decembra 2005 do marca - apríla 2006 na hore Zvir bude jedna, a to o 10.00 hod. Panna Mária, Nepoškvrnená Čistota, nás stále pozýva na horu Zvir. Príd' Ju potešíť aj Ty 4. decembra pred Jej sviatkom Nepoškvrneného Počatia!

Viera, pokoj a pokora

Na horu pritiahla Panna Mária opäť tých najpovolanejších - hriešnikov, ľudí na konci so silami, či na prahu zmeny života. Jedným z nich je **Juraj Kl'učiar** (na snímke nižšie), slobodný, 41-ročný zo Zlatých Moraviec. Na Zvir prišiel s **Jožkom Hrenákom**, pretože v súčasnosti je jeho domov misijný dom v Žakovciach.

Povedal nám: *Nemal som už kde bývať, ak som nechcel byť pod postom, našiel som strechu v Inštitúte. Sledujem na sebe, čo mi to vlastne pomôže. Snažím sa, chcem sa zaradiť do normálneho života. Úplne som padol dolu.*

- Čo je pre teba do ďalšieho života inšpirujúce?

Ja som bol vážne na dne, Bol som duševne na tom veľmi zle, akoby som mal odseknuté všetky údy, že už nič nedokážem, že tento svet už nie je pre mňa, mal som aj také temné myšlienky že sa postavím na most, skočím dolu a budem mať pokoj. Bohu vďaka som to neurobil. V Žakovciach som si mohol povedať, že boli iní ľudia ešte horšie na tom ako ja, a žijú normálne.

- Ako na teba vplývajú Žakovce?

Duch Žakoviec je fantastický. Sú tam síce všelijakí ľudia, ale to, že tam prichýlia pod strechu človeka, ktorý je v núdzi, tak to je vynikajúce. To sa nedá zaplatiť. Tí ľudia to, čo robia - klobúk dolu.

Pred 15 rokmi sa tu na tomto mieste zjavila Panna Mária. Čo ti to hovorí?

Zvir je pre mňa posvätným miestom, a tým pádom o sebe tu hlbšie rozmýšľam, aj sa tu intenzívnejšie modlím. Nehovorím, že sa zo mňa stane svätec, ale nie je to je náhoda, že sa mi sem podarilo práve takýmto spôsobom dostať.

- Onedlho budú Vianoce. Čo pre teba znamenajú?

Azda najkrajšie Vianoce, ak si ich človek predstaví, sú tie, keď sme čakali že príde Ježiško a donesie pod stromček darčeky. Je to o stretnutí rodiny, a to je ten najkrajší sviatok v celom roku, stretnutie so súrodencami, rodičmi, to ich robí najkrajšími. Ja asi tieto Vianoce budem v Žakovciach. Svojou vinou som skončil „pod mostom“. Pokiaľ sa nechytím a nezačnem zase normálne žiť, s prácou a podnájomom, nemám sa kde uchýtiť.

Chodieval som predtým v mladosti – 15 - 16 ročný, do kostola, od strednej školy som ďalších 15.-16 rokov do kostola „nepáchol“. Myslel som si, že Pán Boh nad nami síce je, ale nejakým spôsobom sa o mňa nezaujíma. Teraz v Žakovciach je súčasťou denného režimu, napríklad ruženec, takže sa k tomu spätne vraciam.

- Čo ti dáva viera teraz v Žakovciach?

Klamal by som, keby som povedal že sa za mesiac vo mne niečo úplne zmenilo. Ale cítim tam, že ľudia hľadajú v modlitbe zmysel života a cítim, že aj mne to niečo dá, aj keď nie hneď, ale možno neskôr. Cítim vo viere nádej. Vidím, že aj tá pokora je veľmi dôležitá. Myslel som si, že som dosť pokorný, ale nie je to tak. Ale už som sklonil tú hlavu. Nádej, pokoj duše a pokora, to je viera.

Anton Selecký

Iveta Korčáková na hore Zvir pri sv. ruženci:

Mária nám dôveruje

Sv. ruženec je pri každej púti za Máriou neodmysliteľný. Tak je tomu aj na hore Zvir. Vizionárka Iveta Korčáková, ktorá zavítala domov na krátku návštevu, pri ňom povedala:

Ženy, ktoré šli ku Hrobu,

sa starali, kto im odvalí kameň. A keď prišli na miesto, zistili, že kameň už bol odvalený. Toto hovorí o nás všetkých. Máme starosti, ktoré nevieme ovplyvniť. Zmŕtvychvstalý Pane, daj, aby sme sa zmilovali sami nad sebou, v tej oblasti, kde si robíme zbytočné starosti, ako sa ženy starali, kto im odvalí kameň. Zbav nás preto, Pane, všetkých tých krčov - zariadiť si život sami.

Sloboda človeka

určuje mieru dôvery. Rozšíriť túto dôveru znamená byť k sebe úprimní. Tvoja láska, Pane, je k nám úprimnejšia, než si vieme predstaviť. Mali by sme sa tu vidieť nie horší ani nie lepší, ale takí, akí sme. Pretože ak Ťa niečo pustí do nás, tak to, že budeme mať odvahu byť pravdiví - voči tebe, aj voči sebe. Pretože Ty si, Pane, vstúpil na Nebesia, aby si v túto chvíľu mohol vstúpiť i do nás.

Na tomto mieste

už bolo povedané, že nám Panna Mária ďakovala, že sme sem prišli, za to že tu prinášame obety, že sa tu angažujeme, modlíme sa tu, za naše úsilie a snahu byť tu. Poďakujeme sa my teraz Jej, za Jej úsilie sa k nám priblížiť v každej chvíli, že to s nami skúša vždy znova, že nám dôveruje, že nám vždy nanovo verí, aj napriek tomu, že o nás všetko vie.

Panna Mária neustále s nami robí niečo veľkolepé, aj keď si to nevšímame. Panna Mária sa neustále prihovára a dotýka našej duše, aj keď to často krát nevieme. A za túto službu sa Ti chceme dnes poďakovať. Duchu Svätý, daj nám tú vďačnosť, ktorá nám otvorí srdce. Aby sme to nebrali tak samozrejme, že tu môžeme byť a modliť sa. Kiež by sme to raz poznali, a kiež by to bolo teraz!

Keď Panna Mária

vstupovala do Neba, určite na ňu hľadalo nespočetne veľa očí, dojatých nad krásou tejto Ženy. Milióny anjelov, ktorí boli plní obdivu, množstvo svätých, ktorí vedeli, za čo Jej vďačia. Celé Nebo bolo vo svätom napätí. Pretože všetci čakali, kedy konečne príde Tá, ktorá porodila Spásu.

Tu je Panna Mária

teraz prítomná. Bez našej fantázie, alebo s ňou. Boží Syn sa stretol so svojou Matkou a určite to bolo to najkrajšie stretnutie dvoch bytostí, ktoré sa kedy odohralo na Zemi a v Nebi. Oni sa skutočne stretli. My často trpíme v našich rodinách tým, že síce žijeme spolu, ale nestretávame sa vnútorne. Tak Ťa prosíme, daruj nám tú milosť stretnutia sa s tými, ktorých milujeme. Človeka veľmi ovplyvňujú jeho vzťahy. Preto sa ich dotkni, Svätá Panna, aby sme mohli cez toto stretnutie zažiť niečo z toho napätia Neba, niečo z tej krásy, ktorá priviedla k slzám milióny anjelov.

(Zaznamenal: **anse**)

Pomôžte sirotám!

Pani Mária Capcarová pod horou Zvir stále obetavo vyberá príspevky na siroty v Indii, o ktoré sa stará sestra Mária Goretti z rehole Kráľovnej apoštolov. Prispieť na Viance sirôt v Indii môžete aj vy na adresu:

Mária Capcarová,

Laborecká 1849/5,

066 01 Humenné

Modlitba mu pomáha

Fero Bernát, 19-ročný, z Kežmarku, sa prichádza modliť na Zvir už niekoľko mesiacov.

Hrával som automaty – bral peniaze rodičom, predával im veci, a teraz som v Žakovciach. Dali ma tam rodičia, aby som sa zmenil. Som tam pol roka. Zo začiatku to bolo ťažké, ale zvykol som si. Už by som nechcel hrať. Som z veriacej rodiny. Tu na Zvire som piaty krát.

Panna Mária prišla pomôcť ľuďom, aj deťom... Ruženec sa modlím. Vianoce? Budem teraz doma, ak mi pán farár Kuffa dovolí... Chceme, aby už boli iné ako kedysi...

November na Zvire

Máme ideálne počasie na jesennú turistiku, ale tí, ktorí prišli v uplynulom mesiaci na Zvir v ľahkých topánčkách, pocítili novembrový chlad. Ale upriamujúc svoje srdcia k Bohu, snažili sme sa prehladať ho.

Stretnutie pútnikov sa nieslo v znamení lásky. O nej bola totiž reč. A nie náhodou. Láska k Bohu i blížnemu sa akosi vytráca z nášho života. Namiesto odhodlania urobiť niečo pre Boha a tým aj pre spásu svojej duše volíme si inú cestu; za každú cenu niekým byť a čo najviac mať. Honba za pominuteľnými vecami nám zastiera fyzický i vnútorný zrak. Nevidíme núdzneho a hriechom hlušíme hlas svojho svedomia. Až keď príde nešťastie, choroba, strata a neúspech možno pochopíme, že sme bezmocní.

Chýba nám láska, ktorá je jediným liekom a balzamom na najhlbšie rany. My sme ju od Boha dostali. Svojou smrťou na kríži nás vyzval, aby sme ju rozdávali ďalej. Štedrosťou srdca i dlaní, ochotu pomôcť, poradiť, potešiť, prihovoriť sa.

Boh chápe naše problémy a ospravedlňuje našu ľahostajnosť voči nemu a kto sa mu aspoň trochu otvorí, tomu príde na pomoc. Ukážme svoju lásku našim blížnym, aj keď rozmýšľajú inak ako my, aj keď sú nepríjemní. Láska je poklad, láska je najväčší zázrak, aký sme od Boha spolu s vierou a nádejou dostali. Ak ju budeme vedieť štedrejšie rozdávať, bude jej medzi nami viac. K tomu nás i tentoraz duchovní otcovia vyzvali. A kto pozorne počúval, toho jesenný chlad ani tak veľmi neprenikol.

Magdaléna Kohútová

Misia Kráľovnej pokoja

Je hodina činov!

Drahé deti Medžugoria, chvála Ježišovi a Márii!

Je hodina činov!

- **Pre Advent sú našim deťom ponúkané krásne kresťanské kalendáre.** Každý deň môžu otvoriť nové dvere, objaviť obrázok alebo aj darček, schovaný vzadu. Je to počítanie dní pred Vianocami, ale mnoho detí to vidí iba ako očakávanie vianočných darčiekov. Prečo im neotvoríť nové dimenzie, aby behom prípravy na Vianoce sa dali do služieb Gospý? Svätá Panna rada inšpiruje ľudí dobrej vôle.

Jedna franúzska mamička hovorí: „Vlani som upotrebila adventný kalendár, ktorý moja dcéra dostala od strýka: Každý deň tam nachádzala čokoládový darček. Navrhla som jej, aby každý deň priniesla malú obeť, čo rada prijala. Tú obeť aj s dátumom som každý deň zapísala na kúsok papiera a vkladala do obálky, a to až do Vianoc.

Dcéra bola nadšená! Myslím, že je to dobrý nápad aj pre iné rodiny. Mobilizovali by sme deti, aby dávali Márii „darčeky“ k Ježiškovmu narodeniu, miesto aby sme v nich nechali rásť konzumnú mentalitu. Nakoniec sa moja dcéra pýtala, či môže tieto obety poslať Panne Márii do Medžugoria...”

Vďaka tejto matke za jej krásnu iniciatívu... Áno, je možné poslať poštou svoje obety Panne Márii, dostane ich k 1. januáru, sviatku Matky Božej.

Heslo: Noel Giosopa:

wmmedjugorje@childrenofmedjughorje.com,
alebo contact@msvie.com

- Ako každý mesiac, dňa 2. novembra 2005 obdržala **Mirjana Dragičević - Soldová** zjavenie Panny Márie (v Cenacole), za prítomnosti mnohých pútnikov, ktorí prišli na Sviatok všetkých svätých. Po ukončení zjavenia odovzdala Mirjana prítomným to, čo sa jej javilo ako dôležité pre nás. Povedala:

„Panna Mária nedala posolstvo. Bola smutná a bolestná. Povedala mi veci, ktoré nemôžem odovzdať. Prosila som Ju, aby vošla do našich srdc. Pýtala som sa Jej: „Ako Ti môžeme pomôcť?“ Gospa neodpovedala. Mirjana dodala, že Gospa požehnala náboženské predmety, ktoré sme doniesli.

Po tomto zjavení sme mali ťažké srdce! Tá odpoveď - Mária nám ju dáva už vyše 24 rokov všetkými možnými spôsobmi. A práve v týchto dňoch vidí, ako zúri nenávisť, zvlášť v mojej zemi, vo Francúzsku, akoby nám neukázala cestu k pokoju.

Dejiny nám toľkokrát ukázali, že nemožno len tak ignorovať intervenciu Neba. **Ak sa pozrieme na Francúzsko, tak často navštevované Ježišom a jeho Matkou,** vidíme, ako draho na to naša zem doplatila, keď odmietla urobiť, o čo bola požiadaná.

Jeden príklad: v Para le Monial, cez sv. Margitu Máriu Alacocq, žiadal Ježiš kráľa Ľudovíta XIV, aby zasvätil Francúzsko jeho Najsvätejšiemu Srdcu. Kráľ na to nedbal a naša zem, namiesto aby sa tešila prisľúbenému mieru a víťazstvu nad svojimi nepriateľmi, musela pretrpieť ukrutnosti revolúcií 1779, 1830 a 1848. Keď sa o to pokúsil kráľ Ľudovít XVI., bolo už neskoro, krajina už bola „podmínovaná“ a on zomrel pod gilotínou.

Rok 1917 sa **Mária** zjavila trom malým pastierikom vo Fatime, aby zastavila 3. svetovú vojnu a dala nám svoj program obrátenia. Mimo inéprosila, aby každý národ sa zasvätil Jej nepoškvrnenému Srdcu a Srdcu jej Syna Ježiša, ale odpovedalo iba Portugalsko - a od vojny 1939 - 1945 bolo ušetrené.

Ostatné národy ignorovali jej hlas a my dobre poznáme dôsledky tejto ľahkovážnosti. Druhá svetová vojna, milióny mŕtvych pod hororom komunizmu, atď.

Sestra Lucia z Fatimy napísala: „...**náš Pán mi povedal a sťažoval si: Nechceli počuť moju prosbu! Ako francúzsky kráľ, budú to ľutovať. Urobia to, ale bude veľmi neskoro. Rusko už rozšírilo svoje bludy po svete, provokujú vojny a prenasledovanie Cirkvi. Svätý Otec bude veľmi trpieť.**“

Marta Robinová (1902 – 1981) veľká mystička, ktorú Boh tak veľkoryso daroval Francúzsku, hovorila otcovi Finetovi (spoluzakladateľ Ohnisiiek Božej Lásky): „**Francúzsko padne tak hlboko, hlbšie ako ostatné národy kvôli svojej pýche a kvôli zlým vládcam, ktorých si zvolí. Bude mať nos v prachu. Vtedy bude kričať k Bohu a je to Svätá Panna, ktorá ho príde zachrániť. Znovu nájde svoje poslanie „najstaršej dcéry Cirkvi“ a opäť pošle svojich misionárov do celého sveta.**“

Ak Gospa bola pred niekoľkými dňami „smutná a bolestná“ a ak zverila **Mirjane** slová, ktoré Mirjana nemôže opakovať, je na nás, aby sme vzali skutočne vážne Jej výzvy a žili ich! Nie je hodina márných slov, je hodina činov, poslušnosti. „**Verte, modlite sa a milujte!**“! (25. októbra 2005)

Drahá Gospa, nenechaj triumfovať Zlo, pomôž nám chopiť sa tohto „času milosti“, ktorý nám Nebo dáva!

Nepoľavuj v prihovaraní sa za nás hriešnikov!

sestra Emmanuela,

Medžugorie, 15. novembra 2005

Kvety a smeti

Kto nevidel **Otca Slavka Barbariča** zostupovať z hory, v ruke vrece na odpadky, ako za pomoci mladých ľudí zbieral odhodené fľašky, igelitové taštičky, papiere a podobne? Otec Slavko mal heslo: „**Viac kvetín a žiadne smeti!**“ (po chorvátsky - „više cvijaca - nimalo smeca“).

Zatiaľ čo sa Medžugorie chystá osláviť 24. novembra 2005 odchod Slávka do neba, Američan **Billy Mastro** a **otec Svetozar** OFM zahájili iniciatívu, aby toto heslo oživil. V piatok 10. novembra navštívil Billy všetky miestne školy a predstavil túto iniciatívu deťom. Vysvetlil im, aké je dôležité neodhadzovať odpadky, „**pretože sme v dome Matky**“. Rozdal tisíc vriec na odpadky, stovky igelitových rukavíc a modré fluorescenčné náramky s heslom otca Slavka.

V sobotu ráno sa dobrovoľníci všetkých vekových skupín sa rozišli po Medžugorí. Výsledok? 1000 vriec bolo rozdanych medzi školákov a 700 vriec pozbieraných! To bol veľký úspech. Po tomto čistení každé dieťa prijalo sľub: „Chcem zachovať svoju dušu čistú od hriechu a moju farnosť čistú od odpadkov. S pomocou mojej Nebeskej Matky sa vynasnažím myšlienkami, slovami a skutkami, aby tu už neboli smeti a aby tu bolo viac kvetov.“

Križevac a torta

Božia Prozreteľnosť nás bude stále udivovať ! Minulú nedeľu sme slávili narodeniny Kim. C., jednej z našich asistentiek, ktorá opustila rodnú Kaliforniu, aby sa dala do služieb Gospy.

Rozhodli sme sa, že pripravíme jej najmilšiu tortu „tiramisu“. To si vyžaduje skúsenú ruku, špeciálne prísady a veľa času. Talianska priateľka **Viktória**, ktorá je práve u nás, sa ponúkla, že to behom odpoľudnia urobí.

V ten deň chcela taktiež vystúpiť na Križevac, aby strávila niekoľko hodín svojej nedele s Ježišom na hore. Ale tesne pred rannou sv. omšou si uvedomí, že oboje nemôže časovo zvládnuť. Hovorí Ježišovi: „**Vidíš, Pane, ak idem na Križevac, nemôžem urobiť tortu a ak urobím tortu, nemôžem ísť na Križevac. Dobre. Kladiem problém do Tvojch rúk a Ty mi ukáž, ako to vyriešiť.**“

Tým, že vložila svoj problém do Ježišovho Srdca, mohla Viktória v pokoji sledovať sv. omšu. Niekoľko minút nato pán, ktorý sedí v lavici tesne za ňou, sa trocha pootočí a Viktória vidí, že je to **Cosimo**, najlepší cukrár v San Giovanni Rotondo (kde žil páter Pio) a kde ona býva. Rozhodne sa, že ho po sv. omši poprosí o radu.

Ale on, rád, že môže poslúžiť, navrhne viac: Sám príde urobiť tortu! Tí, ktorí nemali nikdy profesionálneho cukrára, ťažko uveria: Tiramisu, ktorý mal zabrať Viktórii zabrať takmer tri hodiny, je hotový za 45 minút! A bol taký dobrý, že všetci žiadali o recept... A Viktória mohla byť všetok svoj čas a s Ježišom na Križevaci!

Ani sviatok bez modlitby, ani modlitba bez sviatku! Aké šťastné to je, odovzdať mu aj tie najmenšie detaily nášho života...

Sestra Emmanuela, Medžugorie,

15. novembra 2005

Misia Kráľovnej pomoci

Deviatnik ku Kráľovnej pomoci

V nedeľu po prvom piatku 6. novembra 2005 na pravé poludnie v dedinke Dechtice sa opäť pohla procesia pútnikov. Na čele kríž, za ním muži niesli sochu Panny Márie ozdobenú chryzantémami.

Vizionár Jozef Danko povedal pútnikom: „Novembrový dušičkový čas nás navádza k zamysleniu sa nad naším životom a jeho smerovaním do večnosti. Máme obrovskú šancu, kým žijeme, ponárať sa do Božieho milosrdenstva, odvolávať sa na krv nášho Spasiteľa, ktorá nás ospravedlní pred Nebeským Otcom. Prosme o múdrosť Ducha Svätého, aby sme sa nechali ním viesť Istou pomocnicou na ceste svätosti nám určite bude aj Kráľovná Pomoci.“

Potom pripomenul, že Panna Mária nám ponúka pobožnosť prvých siedmych nediel'.

Počuli sme volanie a prišli sme. A Mária sa teší z nášho príchodu, hovorí nám to v pripomenutých posolstvách medzi desiatkami slávnostného ruženca:

Zostaňte v mojom objatí

Moje drahé deti! Viem, že kríž niešť je ťažké, ale iba pri ňom poznáte brat brata. Deti, prijíam vás do svojho náručia. Zostaňte v mojom objatí. Milujem vás. Ďakujem vám, že ste sem prišli. Ďakujem vám. Milujem vás, veľmi vás milujem. Nech je pre vás útočišťom svätá omša, svätý ruženec a Sviatosť Oltárna. S Bohom, deti moje.

Láska spáli zlo

Moje drahé deti! Ďakujem vám, že ste sem prišli. Ďakujem vám i za bolesť vo vašom srdci, ktorú ste obetovali Bohu. Deti, chcem vám povedať, že láska spáli i to najväčšie nebezpečenstvo a zlo. Milujem vás. Nech pokoj zavládne tomuto ľudstvu. S Bohom.

Načierajte z môjho Srdca

Drahé deti! Ďakujem vám za všetky kríže a bolesti, ktoré ste dnes z lásky ku mne podstúpili. Pozývam vás, aby každodennou vašou úlohou bolo pre vás milovať a odpúšťať. Ponúkam vám tieto prostriedky, pretože iba tak môžete dosiahnuť pokoj. Moje srdce je pokladnicou lásky a milosti pre vás, deti moje. Preto načierajte neustále z môjho Srdca.

Rodiny, pozývam vás, aby ste sa spojili silou modlitby, aby ste sa stretli vždy pri modlitbe a potom každý pocíti zmysel sa vrátiť späť do svojej rodiny i keby bol kdekoľvek na svete. A tak si medzi sebou dokážete dôverovať. Som s vami. Zotrvaťe v modlitbe, pretože Boh vás počúva a miluje. Modlite sa.

Prichádzam z vôle Boha

Moje deti! Prichádzam sem z vôle Boha, vášho Otca. On ma sem posielal, aby som vás napomenula k žitiu Svätého Písma - Evanjelia. Ja vám zosielať pokoj, lásku a radosť skrze Boha Otca, aby ste ju rozdávali iným. Deti moje, mnohí z vás sa zamýšľajú nad tým, či modlitby, pôsty a obety nie sú zbytočné. Deti, ja, vaša Matka, vás uistujem, že čokoľvek robíte z lásky k Ježišovi nie je zbytočné. Preto, deti, žite lásku, ktorú máte medzi sebou a rozdávaťe ju svojim bližným.

Pomáhajte modlitbou

Moje drahé a milované deti! Modlím sa za vás a svojimi modlitbami vám vystieľam cestu, aby sa vám po nej kráčalo ľahšie. Pozývam vás deti, aby ste sa aj vy modlili za tých, ktorí majú ťažký život, alebo ho robia ťažkým druhým. Modlite sa najmä za tých, ktorí vás zranili. Pomôžte im aspoň modlitbou zlomiť ostne, ktoré ich zraňujú a preto je ich život plný bolesti. Modlite sa za nich a milujte ich a potom aj ich láska bude rásť. Ďakujem vám, že ste počuli moje volanie.

Panna Mária prišla na veľmi dlhý čas, takmer celý sv. ruženec. Prítomných bolo aj niekoľko kňazov v civile. Vizionár Martin sa po skončení zjavenia Kráľovnej pomoci podelil s pútnikmi o radosť zo stretnutia s Pannou Máriou slovami: „V jednom okamihu som pocítil vašu bolesť, ktorú dávate Panne Márii. Trošku to zovrela moje srdce. Panne Márii som všetko odovzdal. Povedala: **„Dieťa moje, synček môj, neboj sa. Ja svojou láskou všetko zahojím.“** Panna Mária tiež povedala, že ani jedno srdce jej nikdy, nikdy nebude ľahostajné. Pocítil som radosť. Potom som sa s radosťou modlil modlitbu za chorých.“

Blíži sa výročie prvého zjavenia Kráľovnej Pomoci Martinovi Gavendovi 4. decembra. 1994. **Preto vizionári pozvali ľudí k deviatniku na úmysel Kráľovnej pomoci.** Deviatnik sa skladá z „diamantu“ – dennej modlitby všetkých štyroch svätých ružencov a korunky k Božiemu milosrdenstvu, pôstu o chlebe a vode.

Deviatnik sa bude modliť 25. novembra - 3. decembra. Panna Mária 6. apríla 1996 povedala: **„Drahé deti, veľmi by som si želala, aby na deň výročia zjavení, 4. decembra, bol cirkevne schválený sviatok Kráľovnej Pomoci. Drahé deti, nech je pre vás vrch Svätodušnica prvým miestom zjavení.“**

Modlitby potrebuje aj **Matúš Brilla**, ktorý je autorom internetovej stránky www.avemaria.sk, na ktorej sú zverejnené posolstvá z Dechtíc. V najbližších dňoch má podstúpiť vážnu operáciu. Prosíme vás, spomeňte si na neho!

Púť zavrášilo kňazské požehnanie. Otec **Ferdinand Kaňka** pripomenul: „Panna Mária nás potrebuje, aby sme sa modlili svätý ruženec, aby tých, čo sa modlia, **bolo viac, než tých, čo sa nemodlia.**“

Monika Školnová

FOTO: Mária BEŇUŠKOVÁ

Vianoce - sviatky ducha

Obchodníci už dávno vyzdobili svoje obchody. Pripravujú sa na príchod sentimentálne naladeného zákazníka. Cieľ je jasný: cez city do peňaženky.

Aj my sa máme pripraviť na príchod vzácného Hostá. Snáď mu neponúkneme naše srdce špinavé a studené. Ako sa budeme pripravovať, som sa spýtala niekoľkých pútnikov v Dechticiach:

- **Jozef z Bratislavy** a jeho priateľ zo Žiliny, dôchodcovia:

Príchod Ježiša Krista sa opakuje každý rok, a my naň čakáme. Duchovne sa rodíme. Tešíme sa na to tak, ako v detstve, v mladosti.

Pripravujeme sa každý deň, nie len na Vianoce. A venujeme sa vnúčencom. Chodíme na Turzovku, do Dechtíc. To nás drží. Chceme podporiť týchto mladých ľudí - vizionárov. Stretnutie s Pannou Máriou je zážitok.

- **Helena, dôchodkyňa, Cígel':**

Teším sa na ne, budem ich prežívať už lepšie, lebo budem mať doma syna. Vráti sa z Afganistanu. Včera som ho videla v televízii. No a mne je najprednejšie ísť do kostolíka. Piecť a variť, aj to musím, ale ten kostolík prežívať. Bola by som rada, keby šiel aj môj muž.

- **Mariana, Rudno:**

Ochladieva sa nám, večer sa rýchlo zotmieva. Takže máme už viac času pripravovať sa na príchod Ježiša, viac čítať Sväté Písmo a venovať sa deťom.

- **Peter, Dráhovce:**

Pred Vianocami je advent, čo pre kresťanov znamená nový liturgický rok. Snažím sa začať ho svätou spoveďou, robením dobrých skutkov a pokánia, aby som ten nasledujúci liturgický rok mohol žiť naplno a podľa toho môjho predsavzatia, ktoré si dám.

Agnes a Monika Školnové

Vianoce 2005

Jurgen Lengauer, 11-ročný skaut z Linzu – Pichlingu, v pondelok 21. novembra 2005 v Jaskyni Narodenia Pána v Betleheme zapalať betlehemske svetlo, ktoré budú skauti roznášať počas Adventu do celého sveta.

Ako sa slávia Vianoce vo svete?

Ozdobený vianočný stromček, oplátky, kapustnica, ryba, koledy a darčeky, ktoré sa nám od útleho detstva spájajú s atmosférou sviatkov Narodenia Pána, sú v mnohých krajinách sveta úplne neznámymi pojmami. Napriek tomu nás s týmito ľuďmi na miestach rozličných kontinentov spája viera v Ježiša Krista a radosť z jeho narodenia. Chceme Vám krátko priblížiť, ako slávia Vianoce kresťania v krajinách, ktoré väčšina z nás pozná iba z hodín zemepisu...

Kolumbia

Miestni kresťania sa na tieto sviatky pripravuje s veľkým predstihom. Sviatok Nepoškvrneného Počatia Panny Márie - **8. decembra** - je akýmsi začiatkom slávenia Vianoc. Po večernej svätej omši **ľudia pred svojimi domami zapalujú sviečky a vychádzajú do ulíc**. V uliciach zavládne slávnostná atmosféra, ľudia sa radujú, spoločne spievajú a tancujú. Vyjadrujú tak spontánne svoju úprimnú kresťanskú vieru a príslovečnú latinsko-americkú lásku k Panne Márii.

Deväť dní pred Vianocami sa začína slávnostný deviatnik k malému Ježiškovi. V Kolumbii nepoznajú zvyk darovať si pri príležitosti Vianoc darčeky. Nepoznajú ani tradičnú štedrú večeru. Po slávnostnej sv. omši večer 24. decembra veriaci v jednotlivých farnostiach spolu oslavujú a tešia sa až do rána.

Filipíny

Na Filipínach sa už **od novembra celá krajina oblieka do slávnostného šatu**. Farebné girlandy, vyrobené z palmových listov a kvetov, zdobia okná a dvere domov. Deväť dní pred Vianocami skoro ráno budí obyvateľov miest a obcí zvuk trúbky, ktorá ich volá na slávnostnú sv. omšu. Posledná svätá omša z tejto série je slúžená v noci Božieho Narodenia a po jej skončení deti predstavujú „živé jasličky“.

Kamerun

V Kamerune sú Vianoce predovšetkým sviatkom detí. V tomto období majú prázdniny, aby mohli pomôcť svojim rodičom pri zbere kávy a arašidov. No **24. december** je ich dňom. **Deti sa schádzajú pri ohniskách**. Modlia sa liturgické modlitby a čítajú úryvky zo Svätého Písma. Po nich sa začínajú spevy a tance, ktoré trvajú celú noc.

Bolívia

Indiáni v Bolívii nazývajú Vianoce „Sviatkom Dieťaťa Spasiteľa“. Stavajú betlehemy. **24. decembra** sa rodiny v procesiách vyberú ku kostolu. Každý nesie „svoje“ Jezuliatko.

Po sv. omši čakajú v dlhom rade na posvätenie figúrok. Po posvätení sa za zvukov hudby a pri speve koledy **„Táto noc je najkrajšia, nemôžeme dnes spať“** vracajú domov. Spievajú a tancujú až do rána. Pre Indiánov totiž niet sviatku, ktorý by nesprevádzali rytmické tance a piesne. Tanec a spev je formou ich úprimnej modlitby.

Mexiko

V Mexiku sa **začínajú vianočné slávnosti o deväť dní skôr**. V každú noc tohto obdobia sa Mexičania zúčastňujú na procesiách, ktoré im majú pripomínať hľadanie prístrešia v Betleheme sv. Jozefom a Pannou Máriou. Na začiatku procesie kráča dvojica, ktorá sprítomňuje Máriu a Jozefa. **Veriaci kráčajú od domu k domu a spievajú radostné piesne**. V posledný deň sa na jednom z domov otvárajú dvere a pohostinní domáci páni pozývajú pútnikov dnu. V tomto období navštevujú Mexičania priateľov a vzájomne sa obdarúvajú darčekom. Najviac radosti majú z týchto sviatkov určite mexické deti. Špeciálne pre ne rodičia vešajú pod stropom farebné vedierka naplnené pieskom alebo múkou. V jednom z nich je ukryté prekvapenie. Deti hádajú, v ktorom vedierku je ukrytý darček.

Malavi

Na Malavi, kde **mnohí obyvatelia ešte nepoznajú kalendár, všetci vedia, kedy sa blížia Vianoce**. Aj keď títo chudobní kresťania zažili neúrodný rok, na sviatok Pánovho narodenia pripravujú výnimočné jedlá na spoločnú hostinu. Keďže je v tejto krajine málo kostolov, ľudia častokrát prekonávajú na ceste do

chrámu vzdialenosť 100 km i viac. Prinášajú Ježiškovi skromné dary, ktoré však majú veľkú hodnotu groša chudobnej vdovy z Evanjelia. K nohám malého Ježiška kladú vajíčka, trošku zrna, drobnú mincu či farebný ozdobný špendlík.

Podľa časopisu „Świat misyjny“ upravil D.

Zvířecí sněm o Vánočních svátcích

Kdysi dávno svolala zvířata sněm. Liška se zeptala veverky: „Co pro tebe znamenají Vánoce?“ Veverka odpověděla: „Pro mne Vánoce znamenají krásný stromeček ozdobený spoustou svíček a cukrovím, které mám tak ráda.“

Liška se připojila se svou představou: „Pro mne samozřejmě nesmí chybět voňavá pečená husička. Bez pečínky by to opravdové Vánoce nebyly.“ Do řeči se jim vložil medvěd: „Vánočka! O Vánocích musím mít obrovskou sladkou vánočku!“ Slyšet se dala také straka: „Podle mne jsou o Vánocích nejdůležitější krásné a zářící šperky. O Vánocích se má všechno jen třpytit.“ Pozadu nechtěl zůstat ani vůl: „Vánoce dělá Vánocemi teprve šampaňské. Já bych ho vypil klidně dvě lahve!“

A osel, který to nevydržel, se zmocnil slova: „Vole, zbláznil ses? Vždyť na Vánocích je nejdůležitější Ježíšek. Copak jsi na to zapomněl?“ Vůl se zastyděl, sklopil velkou hlavu a zabučel: **„A vědí to vůbec lidé?“**

(B. Ferrero, „Vánoční příběhy pro potěchu duše“)

Z historie vánočního stromku

Vánoční stromeček je tady v Praze doma od Štědrého dne roku 1812, kdy se poprvé objevil v domácnosti pana Jana Karla Liebicha, intendanta a režiséra Stavovského divadla.

Tento bystrý muž značného rozhledu byl také výborným společníkem a jeho libeňské sídlo - letohrádek zvaný Šilboch, bývalo stále pohostinně otevřeno všem profesním kolegům i přátelům divadla. A jim také „papá Liebich“ připravil 24. 12. 1812 překvapení - vánoční jedličku, Tannebaum, postavenou uprostřed jídelního stolu.

Zdobily ji plápolající svíčky a pozlacené řetězy. Tento vánoční zvyk si pán domu přivezl z rodného Bavorska. Stromek se samozřejmě všem moc líbil a o dvacet let později už psaly Pražské noviny o předvánočním shonu všelikém i stromků nakupování. Vánoční stromeček se tak zcela volně přidružil k našim starým zemským obyčejům. Nakonec se stal dominantou štedrovečerní výzdoby spolu s domácími betlémy.

(Z textů Čenka Zírta, Evy Jedelské a Josefa Tomeše)

Sviečky Adventu

Horeli štyri sviečky na adventovom venci. Tak ticho, že bolo počuť, keď sviečky začali rozprávať. Prvá sviečka si vzdychla a povedala: „**VOLÁM SA POKOJ,**

aj keď moje svetlo svieti, ľudia vôbec nezachovávajú pokoj“.

Jej svetielko bolo čoraz menšie až úplne zhaslo. Svetlo druhej sviečky sa zamihotalo a sviečka povedala:

„**VOLÁM SA VIERA,**

ale som nepotrebná. Ľudia nechcú o Bohu nič vedieť a tak nie je potrebné, aby som svietila“.

Cez izbu prešiel závan vetra a druhá sviečka tiež zhasla. Ticho a so smútkom prehovorila tretia sviečka:

„**VOLÁM SA LÁSKA,**

už mi chýba sila, aby som svietila. Ľudia ma odsunuli na bok. Vidia len samých seba a nikoho iného, koho by mohli milovať.“

A posledným zábleskom zhaslo i toto svetlo. Vtedy do izby vošlo dieťa. Pozrelo sa na sviečky a povedalo:

„Vy musíte svietiť, a nie byť zhasnuté!“

A skoro začalo plakať... Vtedy sa ujala slová aj štvrtá sviečka hovoriac:

„Neboj sa! Pokiaľ ja svietim, môžeme hneď zapáliť aj ostatné sviečky,

VOLÁM SA NÁDEJ!“

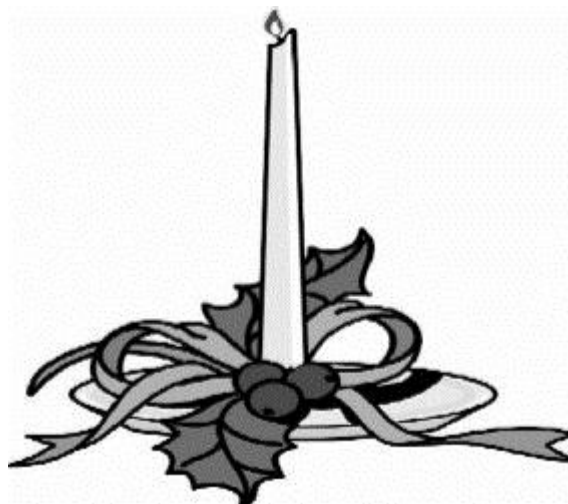
Dieťa zapálilo od sviečky zápalku a zapálilo na novo všetky ostatné sviečky.

Prajeme Vám zo srdca:

Nech plameň nádeje nikdy vo Vašom živote nezhasne... a každý z nás nech plamene

POKOJA, VIERY, LÁSKY a NÁDEJE neustále udržuje.

Tento plameň nádeje nám priniesol Ježiš, ktorý sa narodil, zomrel na kríži a vstal zmŕtvych a tak nás vykúpil. Aj tento rok, cez Advent a Vianoce si rozpálme poriadne tento plameň nádeje, aby nám vydržal celý rok a od neho si zapálime vždy aj ostatné sviečky na našom životnom „adventnom“ venci.

Vinše

Na Vianoce a v Novom roku
vinšujem vám na sto krát,
teplé slnko nad domovom,
dobré skutky s dobrým slovom,
zdravia, šťastia akurát,
aby vás mal každý rád.
Vinšujem vám tieto
výročné sviatky,
aby vám Pán Boh dal
zdravia, šťastia,
hojného božského požehnanja,
na dietskach potešenia,
na statočku rozmnoženie,
na poli dobrej úrody,
do domu dobré príchody
a všetko, čo si žiadate,
vám vinšujem a prajem.

* * * * *

Poviem vám vinš krátky:
Kristus je narodený,
nebuďme zarmútení,
ale sa mu radujme
slávu prespevujme,
to mu bude premilé,
v tie vianočné sviatky
dá nám sviatky šťastlivé.

* * * * *

Vinšujem vám
v tento Nový rok,
aby vám z pece
odpadol bok
a z lavice doska,
a nech sa vám to
stane už dneska.

* * * * *

Vinšujem vám Nový rok,
aby ste mali šťastný krok,
doma lásku, svornosť
a všetkého hojnosť.

* * * * *

Prišli ku vám koledníci,
šťastia, zdravia vinšovať.
Omrzli nám trochu nosy?
Netreba nás ľutovať.
Na každý verš orech máme,
jabĺčko a oblátku,
požehnania my pridáme
úprimného ku sviatku.
Prišli ku vám koledníci,
piesne, vinše darovať:
Otvárajte dvere, srdcia,
nebudete ľutovať.
Spod kožúška ponúkame
kus srdiečka teplého,
aby sme ním rozohriali
nášho Krista malého.

Misionár, časopis seminaristov Spoločnosti Božieho Slova

Naša reportáž

„Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ (Mt 25,40)

Vianoce rodiny Kuffových

Milí priatelia, väčšina z vás už počula o. Ing. ThLic. Mariánovi Kuffovi Dr.h.c. Nijaký charitatívny projekt na Slovensku nebol tak kontroverzne medializovaný, ako práve jeho Žakovce.

Ťažko nájsť u nás niekoho, kto by podobným spôsobom pomohol stovkám bedárov a bezdomovcov tak, ako on. A to za podmienok, ktore si vyžadujú nanajvýš silnú a obetavú náтуру.

Aj na hore Zvir sa pravidelne stretávame s jeho zverencami. **Marián Kuffa sa občas inkognito príde pomodliť ku Nepoškvrnenej Čistote, ktorá mu účinne pomáha.** Blížia sa Vianoce, a to je najmä pre tých, ktorí nemajú domov, nanajvýš citlivá téma. Mnohí ich strávia práve v Žakovciach, pri o. Mariánovi Kuffovi. Kto to je, ako sa vyvíjal a ako bojuje svojím misijným dielom za realizáciu evanjelia?

Ničím sa nelíšil od ostatných detí. Otec musel neraz siahnuť po remeni. Ale srdce mal od malička dobré. Keď dostal nejakú dobrotu, daroval ju prvému kamarátovi, ktorého stretol.

Rád počúval kňazov

Aj on sa ním túžil stať, ale nikdy sa to neodvážil vysloviť. Mal svoju partiu, s ktorou len tak z pasie chodili opravovať kostoly v okolí Kežmarku a visiac na lanách ich aj maľovali. Dievčatá upratovali a natierali ploty. V rodinách, kde boli siroty, pomáhali pripravovať drevo na zimu. Po maturite odišiel do Nitry na Vysokú školu poľnohospodársku. Keď ju skončil, pracoval na poľnohospodárskom družstve v Toporci ako mechanizátor. Po roku mu ponúkli miesto v poisťovni. Nerozmýšľal dlho. Mal viac času pre svoje horolezecké záľuby. Ale jeden výstup sa mu stal osudným.

V trojici vystupovali

na Gerlach. **Marián** bol prvolezec. V dvetisícmetrovej výške sa pod ním utrhla skala a letel do priepasti. Po dvadsiatich metroch odvisli všetci traja v skalnej stene na jednej skobe. Trinásť hodín ich šiesti záchranári dávali dolu. Vyviazli bez vážnejšej újmy. Maroš iba s ľahkou zlomeninou predkolenia. V popradskej nemocnici, kde videl dokaličených ľudí, dozrelo v ňom odhodlanie postaviť raz dom pre takýchto mrzákov.

„Raz prišla zo Spišskej kapituly veľká obálka adresovaná Marošovi,“ - spomína jeho mama - syn bol v izbe.

Dom pre telesne postihnutých v Žakovciach a kaplnka v novej budove

- Prišla ti pošta z kapituly, vravím, asi ťa volajú na nejaké výškové práce. Maroš vzal list, otvoril ho a povedal: - **„To je odpoveď na moju žiadosť. Chcem študovať za kňaza.“**

„Nepovedala som na to nič, ale bola som rada. On bol iný, ako jeho dvaja bratia. Nehodil sa pre manželstvo. Má mäkké srdce a vždy všetko rozdával,“ prezrádza pani Kuffová.

* * * * *

S **Mariánom Kuffom**, sme sa prvýkrát stretli pred trinástimi rokmi. Vtedy mi povedal: **„Pán Boh si nevyberá za kňazov tých najlepších. Podľa akého vzorca to robí, neviem. Koľko mojich spolužiakov je oveľa lepších ako ja a žijú v šťastnom manželstve. Bol som bohoslovec, keď som raz stretol spolužiačku v autobuse. Pýtala so čo robím. Vravím, pripravujem sa za kňaza. Vypleštila oči a stratila dych. ‚Ty a kňaz?‘ Nechápavo sa rozosmiala.“**

Maroš urobil diferenčné skúšky a prijali ho do tretieho ročníka. Túžba postaviť dom pre telesne postihnutých bola veľmi silná. Pre jej uskutočnenie si vybral storočnú dávno opustenú žakovskú faru.

Jeho príchod znervóznil

predstavenstvo obce. Začali sa tu motať podivné individuá nie práve príťažlivého vzhľadu. Onedlho sa v éteri rozniesla správa, že na žakovskej fare sa grupujú otrhaní bezdomovci a bývalí väzni, ktorých kaplán prichýlil. Jedli, čo im niekto doniesol, spali v provizóriu v jednej miestnosti. Spolu s kaplánom.

Ľudia mu fandili, ale poniektorí i zatracovali a obviňovali. Pamätám sa, ako v tom čase bývalý ľavicový poslanec a predseda vrbovského družstva posielal každý deň na faru konvu mlieka. Majiteľka pekárne v Kežmarku pani Tomášova zas chlieb. Ľudia darovali koňa, kravu, ošípanú, štátne majetky krmivo. Projektanti urobili na rekonštrukciu starej budovy grátis projekty. Jeden podnikateľ mu daroval okná na celú budovu.

Architekti ho prehovárali,

aby v záhrade postavil novú budovu. Náklady odhadli na sedem miliónov. Až oveľa neskôr, keď už stavba bola dopoly hotová sa priznali, že v kalkulácii sa pomýlili, a vyzerá to na 22 miliónov, Marošovi sa zakrútila hlava.

Nevzdával sa. Ľudia prichádzali k nemu z celého Slovenska s prosbou, aby ich prichýlil. Osemnásťroční, ktorých „vyprevadili“ z detských domovov, alkoholici, bývalí väzni, aj takí, ktorí sa ocitli na ulici. Najdôležitejšie bolo dať im prácu. Kto chcel tu byť, musel dodržiavať tri zákony. Pracovať, nepiť alkohol, a nespáchať trestný čin. Kto ich porušil, musel z fary odísť. Choroby, poťahovačky s políciou a súdmi, to boli ďalšie starosti, ktoré okrem stavebnej činnosti musel farár riešiť.

Chýr o Žakovciach

sa rozletel po celej Európe. Z mnohých krajín prichádzali návštevy a potom pomoc. Len vedenie obce robilo všetko pre to, aby farára očiernili a jeho chránencov z obce vyhnali. Tú dramatickú kauzu pozná celé Slovensko. Ale farár Kuffa vedel, že to čo, rastie na dvore je Božie dielo, a nebál sa.

M. Kuffa (vľavo), so svojou „murárskou partiou“. Vpravo Jožko Hrenák

Stavba rástla

a nebol porušený nijaký zákon. Dom pre postihnutých stojí a vyrástli tu aj byty pre mladé rodiny. V susednej Ľubici urobili ubytovne pre osamelé ženy, ktoré v Žakovciach pracujú. V Slavkove im otec biskup daroval pozemok so starou školou. Zbúrali ju a teraz tu stavajú šesťbytovku pre ďalšie mladé rodiny.

O postihnutých občanov sa v zariadení stará kvalifikovaný zdravotnícky personál. Aj o ich vzdelanie sa postaral Boh prostredníctvom Mariána Kuffu. Vyše 30 mladých študovalo v odborných školách na Spiši, ale aj na trnavskej univerzite.

Žakovská fara

to nie je len útulok a stavebná činnosť. Od samého začiatku bola a je predovšetkým duchovná oáza. Ľudia tu našli vieru v Boha. Kedysi ľuďom ubližovali a dnes bezvládných ošetrojú. Každý deň sa zúčastňujú na sv. omši, spoločnej modlitbe svätého ruženca, chodia na púte. Muž, ktorý 16 rokov sedel vo väzení, rozdáva sväté prijímanie.

Dnes tu býva 240 občanov. Zariadenie má svojho lekára a svoje vlastné hospodárstvo. Ťažné i jazdecké kone, kravy, býčkov, vyše sto prasiat, vlastnú kuchyňu i pekáraň. Svoje polia, kde pestujú obilie, krmivo a zeleninu. Nedávne kalamity v Tatrách im zabezpečili na zimu drevo na kúrenie.

Farár má veľa spoľahlivých pomocníkov. Je tu aj mužská a ženská rehoľa združená **v Inštitúte Krista Veľkňaza**. Za svojho zástupcu menoval **Jožka Porackého**, ktorý si odsedel 16 rokov vo väzení. Pomáha mu **Jožko Hrenák**, jeden z najstarších obyvateľov fary. Jeho dielom je kaplnka, ale i niekoľko oltárikov na Zvire. Marošov najstarší brat Janko chcel byť lekárom. Ale Boh chcel, aby pomáhal svojmu bratovi. A tak dozerá na všetky technické činnosti.

Jeho tri deti milujú svojho strýka a neraz, najmä v lete ho tu „prepadnú“. Najpočetnejšiu rodinu má Štefan. Je predstaveným Hospicu Svätej Alžbety v Ľubici a s manželkou - lekárkou vychovávajú svojich sedem detí.

Rodičia, Mária a Ján Kuffovci

sa poznali od mladosti. Obaja vyrastali v Kežmarku. Ona si zvolila učiteľskú dráhu, manžel bol robotník. Od svojich piatich detí majú šesť vnúčat. Synovia Janko a Štefan žijú s rodinami v Kežmarku, dcéra Mária v Bratislave, najmladšia Katka vo Svätom Jure. **Mária Kuffová** si v rokoch totalitného režimu vytrpela svoje. Keď na previerkach otvorene priznala, že je nábožensky založená, prišla o miesto.

„Pána Boha som nikdy nehradila, - a odmenou je za to Maroš. Ako sme hovorili, tak sme aj žili. Čím som staršia, tým viac sa modlím za deti a vnúčatá. Spolu s manželom sa každý deň modlíme ruženec a jeden desiatok navyše za syna kňaza a komunitu, v ktorej žije“.

„Som rád, že máme syna kňaza,“ - hovorí otec - je to požehnanie. Spočiatku to nebolo v našej rodine ideálne. I ja som si rád vypil. Ale životom s Bohom a modlitbami sme si urobili v rodine poriadok. Nedávno mi zomrel bratranec. Po porážke šesť rokov nerozprával. Pred odchodom do večnosti ho Maroš stihol zaopatriť“.

Pozdrav od pátra Pia

Do návratu domov som ešte mala chvíľu času a tak som prijala pozvanie na čaj.

„Aký máte recept na takú šťastnú rodinu, ako je vaša?“ opýtala som sa.

„Na to vám nevieme odpovedať, - vraveli obaja - my na tom nemáme žiadnu zásluhu. Celý život sme žili podľa Boha a to ostatné je jeho požehnané dielo.“

Kuffovci chránia jeden vzácny dokument. Márii Kuffovej je adresovaný list z roku 1968 zo San Giovanni Rotonda. S pozdravom od **Pátra Pia**. Čítame v ňom:

„Pokoj a dobro. Páter Pio sa modlí vrúcne na vaše úmysly a nabáda vás, aby ste sa vyhýbali hriechu, oddávali sa praktickému kresťanskému životu v hlbkej modlitbe a dôvere v Božie milosrdenstvo. Na príhovor Panny Márie, našej Nebeskej Matky, žehná a všetko najlepšie praje otec Gvardián.“

Naša návšteva v tejto vzácnej rodine sa chýlila ku koncu. - **„Onedlho budú Vianoce, ako ich budete prežívať?“** - opýtala som sa. **„Možno aj na žakovskej fare. Ale určite sa stretneme so svojimi najbližšími. U nás to bude trojitý sviatok. Na Božie narodenie oslávime aj Marošove narodeniny. Aj jeho nám priniesol Ježiško. No a máme sviatok prvého mučeníka Štefana. Tak sa volá aj náš syn.“**

Aj v mene čitateľov M ROSY želáme celej vašej rodine, aby to boli požehnané sviatky..

Magdaléna Kohútová

(Článok O Ľubici a hospici sv. Alžbety prinesieme nabudúce).

Sme bojovníci Svetla

Milí priatelia, v minulom čísle sme uverejnili prosbu neinvestičného fondu Križovatky (riaditeľka pani Danica Sedláčková). Tento fond je sociálno - misijná inštitúcia, ktorá napriek tomu, že zachraňuje fyzicky aj duchovne ľudí (alebo práve preto) zápasí o svoju existenciu ako aj existenciu svojich zverencov.

Medzi aktivity n. f. Križovatky patria aj mládežnícke tábory. Jeden z nich sa počas tohto roku uskutočnil v Jelšovciach (kurz Emauzy). Prinášame vám niekoľko svedectiev mladých ľudí, ktorých - možno keď to už azda čakali najmenej - oslovil Boh...

Dotyk lásky

Mám ísť? Nemám ísť? Túto otázku som si kládla pred odchodom do tohoto kresťanského tábora. Vyrastala som v nekresťanskej rodine. Ani moji rodičia ani starí rodičia neveria v Boha. Preto som bola zmätená.

Rozhodla som sa, že pôjdem. V tábore sa mi začalo páčiť, chválili sme Boha, modlili sa pred jedlom a chodievali sme do kostola na omše. Hovorili nám, že Boh je láska. Na jednej z omší, ktorá sa konala na fare, sa ma niečo dotklo, niečo silné a intenzívne, čo som cítila v srdci. Nevedela som, čo to bolo, až kým som si nespomenula na jedného človeka, ktorý mi povedal: „**Nič v živote nie je náhoda a to, že si tu, tiež nie je náhoda.**“ Vtedy som si uvedomila, čo sa ma dotklo...

Účastníčka, 15 rokov

Dokážem vyznať Ježiša

Tábor v Jelšovciach mi dal mnoho. Vždy som si myslela, že si ma nikto nevšíma a kašle na mňa, ale práve na tomto tábore som si uvedomila, že to tak nie je. Večer po omši sme sa modlili, bolo to zvláštne. Teraz sa tak modlím stále. Mám taký pocit, že už dokážem vyznať Ježiša všade a pred každým. Ako začal tento zázrak, vlastne ani neviem. Proste som nemala nikdy rada omše. Teraz to bolo iné - super, cez omšu sme hovorili modlitby nahlas.

Účastníčka, 15 rokov

A prišiel pokoj

Verím v Boha, celá rodina ma viedla ku kresťanskému životu, ale ešte nikdy som neprežila takú vieru v Boha ako v tábore Emauzy. Večerné omše na fare mi dávali silu prežiť bolesť, ktorú som prežívala posledné mesiace. Môj otec má totiž rakovinu. Doma sme tomu nemohli uveriť. Všetko sa zrútilo. Otec je iný, niekedy až agresívny, mama prežíva veľkú bolesť. Zakrýva plač pred otcom aj pred mnou. Niekedy mám chuť všetko zvaliť na Boha. Prečo to spravil? Prečo to dopustil? Prečo ho neuzdraví? Cez jednu omšu to so mnou zatriaslo. Modlili sme sa k Duchu Svätému a naraz som plakala, ani som nevedela prečo. A po plači prišiel smiech a radosť a potom prišiel pokoj. Upokojujúci pokoj. Uvedomila som si, že Pán Boh nechce pre mňa zlé, ale že aj to zlé je pre mňa dobré. Boh je láska!

Pane, vďaka Ti za to, že žijem a že mám rodinu takú, aká je.

Mládežnícky tábor v Jelšovciach

Nechajte maličkých...

- Tento tábor mi dal veľa: naučil ma milovať Boha a chápať druhých. Som veľmi rád, že som sa rozhodol ísť do tohto tábora.

Tonko, 14 rokov

- Keď som sem prišiel, tak som mal v srdci veľmi ťažko, ale keď sa za mňa modlili, tak som bol plný Ducha a srdce som mal veľmi ľahké.

Paľko, 13 rokov

- Na tento tábor budem dlho spomínať. Najviac ma oslovila jednota vedúcich, nádherné kázne Andreja a hlavne Ježiš!

Michal, 13 rokov

Svieca života

Moje obrátenie nastalo asi pred tri štvrté rokom na mládežníckom stretnutí, ktoré sa konalo každý týždeň. Raz som veľmi blízko - pri svojom srdci - pocítila Boha. Začala som Boha vyhľadávať, čítala som Písmo a modlila sa. S mojou sestrou Ivkou sme sa začali spoločne modlievať, i keď ona zažila Božiu lásku ešte predo mnou.

Spýtala sa ma,, či by som nechcela ísť na kurz emauzských učeníkov do Jelšoviec. Najprv som tuho rozmýšľala, ale nakoniec som privolila.

Dnes som veľmi rada, že som prišla. Boh sa dotkol môjho srdca a ja som cítila, že je všetko v pohode, že keď je pri mne, už sa mi nič nemôže stať, že on sa o mňa postará. Verím mu. V pondelok večer nás čakalo ťažké rozhodnutie. Mali sme zapáliť sviečku, ak sa chceme stať Božími bojovníkmi, bojovníkmi Svetla.

Aj keď som iných smelo pobádala, sama som sa nerozhodla okamžite, ale keď som zapálila svoju sviecu, Boh ma obdaroval taký pokojom a istotou, že som vedela, že inak som urobiť nemohla a bola som mu vďačná.

Vo štvrtok večer

sme mali večerné chvíly a Boh sa dotkol každého z nás. Niektorí tancovali a plakali. Cítila som, že mi Pán dal toľkú lásku, že keby som niekoho neobjala, asi by som vybuchla. Tak som objala každého v dome a modlila sa za neho. Bol to najšťastnejší týždeň v mojom živote.

Dnes v sobotu 16. 7. 2005 píšem svedectvo a ďakujem Bohu za ten úžasný dar jeho lásky a otcovstva. Viem, že je to môj Otec a veľmi ma miluje. Zbavuje ma pocitu samoty a strachu, a vždy keď som s ním, cítim sa ako dcéra samotného Boha. Je to fakt úžasný pocit.

Petra, 15 rokov

Ďalšie svedectvá mladých z „Emauz“ uverejníme nabudúce

(r)

Sestra Mária Kozlíková o Bohu a rehoľnom živote:

Potrebujeme prorocký hlas

Milí priatelia, v tomto čísle vám predstavujeme sestru Máriu Kozlíkovú, zástupkyňu predstavenej sestier OSBM v Brjuchoviči neďaleko Lvova. Pochádza z Moravy z okolia Opavy, z Oderských hôr. V roku 1995 vstúpila do noviciátu. Čo pre ňu znamenalo nástup do rehole baziliánok?

• **Sestra Mária:** Znamenalo to skutočne sa odovzdať Bohu. Predchádzalo mu obrátenie. Bolo to ešte v dobe za komunizmu. Nemyslela som, že vstúpim do kláštora, veď vtedy to ani nebolo možné. Ale bolo to vnútorné rozhodnutie, že odovzdávam svoj život do rúk Pána Ježiša. Potom na Litmanovej sa mi stal blízkym východný obrad. Mali sme modlitbovú skupinu. Otec Eliáš nám povedal, že je možné ísť sem na Ukrajinu, do kláštora. Nemali sme pozvanie, ale šli sme. Bolo to v roku 1995.

- M ROSA: Ako vnímate za 10 rokov situáciu Cirkvi tu na Ukrajine?

• **Sestra Mária:** Tu je srdečná atmosféra, aj modlitbová, zrejme preto, že tu bolo toľko mučeníkov, že Pán im zachoval takú úprimnú vieru. Aspoň na mne to tak pôsobilo. S ukrajinskými sestrami sme všetky v duchu jedno. Je to tiež zásluha otca Eliaša, ktorý nás viedol k osobnému pokániu, aby každá z nás začínala od seba.

Napríklad keď dôjde k nejakému nedorozumeniu, spoločne sa za to modlíme, robíme spoločné pokánie, . Uvedomujeme si práve to, že jednota je vzácna a dôležitá.

- M ROSA: Ako vás prijíma okolie, obyvateľstvo?

• **Sestra Mária:** Keď prídem do Česka, tam na mňa pokrikujú a podobne. Tu je to až neobvyklé, ako sa chovajú ľudia k nám, je tu veľká úcta k tomu habitu, až trochu nadsadená. Na Ukrajine je ľud akýsi pokorný, vládne tu milosrdnosť, taká vrodená pokora.

- M ROSA: Je to náročné - žiť toľké roky na modlitbách?

• **Sestra Mária:** Je potrebné, aby sa to spoločenstvo zžilo dohromady. A keď sa má to spoločenstvo zžiť, človeka to stojí očisťovanie od toho vlastného egoizmu. Ak to má byť pravdivé, to zžívanie niečo stojí. Keď sa rozhodujem pre život s Ježišom, je nutné opustiť to svoje. Je to ťažké, pretože človek sa drží sám seba viac ako Ježiša a musí sa z toho očisťovať pokáním. Je to cesta. Neustály proces.

- M ROSA: Slovensko a Česko je v EÚ, ktorá možno zasiahne aj Ukrajinu, ako tu vidíte budúcnosť Cirkvi? Nepredpokladáte zase mučeníctvo?

• **Sestra Mária:** Mučeníctvo nie je to najhoršie, čo môže človeka stretnúť, horšie je, keď postupne s tým zlom splynie, a ani si to nestihne uvedomiť. Najdôležitejšie je, aby človek nestratil ten prorocký hlas, ochotu poslúchať prorokov tých minulých, ale aj tých dnešných, aby sa človek mohol otvárať v tom živom vzťahu k Bohu. Pretože ten národ hynie keď nemá proroka. Niekoľko za Evanjeliom musí stáť, a trpieť preň.

- M ROSA: Chodia za vami ľudia - vyhládávajú vás?

• **Sestra Mária:** Chodia sem ľudia aj dievčatá, ktoré majú záujem o zasvätený život. My rozvíjame svoj vzťah k Bohu, nechodíme síce do škôl a nemocníc, ale venujeme sa ľuďom, ktorí prídu s problémami za nami. Dvere máme otvorené.

- M ROSA: Nikdy vás nenapadlo pozrieť sa domov?

• **Sestra Mária:** Bola som doma, nakoniec musím, pretože tu mám vízum iba na určitý čas a potom ho musím obnovovať. Takže chodím povinne domov.

- M ROSA: Máte tu kandidátky. Čím prechádzajú v príprave na sľuby?

• **Sestra Mária:** Tu sa musí naplno žiť v tom vzťahu k Bohu, a z toho vzťahu. V hĺbke. A to nejde bez toho takého vnútorného obrátenia. Keď má to dievča záujem, musí prejsť rekolekciami, v ktorých sa jej vzťah k Bohu prehĺbi, a Duch Svätý dá potom vedieť, či má to povolanie alebo nie.

- M ROSA: Akú úlohu máte na starosti, ako zástupkyňa predstavenej?

• **Sestra Mária:** Mám zodpovednosť za sestry. My sa modlíme vnútorné modlitby a tu musí byť daný nejaký smer, čo je aktuálne, je treba sestry povzbudzovať, aby vnímali naliehavosť toho, aby sa dokázali zjednotiť, aby sme tu boli také bojovnejšie v tej modlitbe, aby sme tu prosto nespali.

- M ROSA: Čo vás tu tak najviac povzbudilo v tom živote v reholi?

• **Sestra Mária:** Nie je to nejaká konkrétna situácia, človek ale neustále vidí perspektívu nasledovania Ježiša, že to tu nie je nejaká „garáž“, kde sme zaparkované, je to cesta a človek stále môže niečo vidieť, Boh chce vždy niečo povedať, volá človeka o krok ďalej a zase ďalej. Je to veľká šanca žiť pre svojho Boha, milosť, ktorú človek nemôže zahodiť.

- M ROSA: V mnohých reholiach je úbytok nielen povolání, ale aj členov. Mladí rehoľníci odchádzajú - prečo sa to deje?

• **Sestra Mária:** Je to veľmi bolestné, a mne to pripadá, že to je tým, že to spoločenstvo nemá duchovného otca, ktorý by ten duchovný život žil naplno a prenášal ho na ostatných. Človek sa musí duchovne zrodiť a potom byť vychovávaný a rásť. A keď tu nie je ten rast, keď sa človek duchovne nezrodí, tak ani duchovne nežije. A potom v kláštore dlho nevydrží. Vyhasne a odíde.

- M ROSA: Sú tendencie zľavovať z regule, napríklad chodiť bez habitov...

• **Sestra Mária:** Podstatné v tej reguli je potreba žiť vo vzťahu k Bohu a že tie vonkajšie znaky k tomu slúžia. My nosíme habit, pretože to je znak nášho života. Je to najjednoduchší spôsob byť oddelený od toho vonkajšieho sveta. Ale keď sa vytratí tá vnútorná podstata, potom človek hľadá vonkajšie zmeny. Ale tým nič nezachráni.

- M ROSA: Čo by ste si želala, v tejto dobe pre seba a pre celú rehoľu?

• **Sestra Mária:** V každej dobe Pán dáva prorocký hlas. Pre duše. Aby to tie duše rozpoznali, a aby Ho prijali, aby tým boli zachránené, pretože vždy je tá tendencia kameňovať týchto prorokov. Aby sa národ - keď sme teraz na Ukrajine tak tá Ukrajina - otvoril tomu prorockému hlasu v Cirkvi, aby sa Boží ľud vrátil k podstate, k Bohu, pretože keď sa nežije z prameňa, potom človek čoskoro na ten smäd zahynie.

Za rozhovor ďakuje: **Anton Selecký**

Slovo mladých / Píšeme o vás

Vítazstvo kríža

Milá M Rosa, všetkých vás srdečne pozdravujem. Týmto listom chcem vydať svedectvo môjho života a povzbudiť všetky ženy, ktoré majú podobné problémy ako ja, aby sa nevzdávali a bojovali.

Vyrastala som

v kresťanskom duchu. Zlom nastal po ukončení základnej školy. Začalo to internátom- zlá partia, diskotéky. Na jednej z nich som sa zoznámila s mojím terajším manželom. Vzali sme sa lásky, ktorá však rýchle vyprchala. Pretože manžel začal holdovať alkoholu, na ktorý som doma nebola zvyknutá. Alkohol, hádky a nadávky boli u nás na dennom poriadku. Hnalo ma to hľadať východisko. Po dlhom čase som si spomenula na Boha, klákla si a priam mu vyčítala, ako sa ešte na mňa môže pozeráť, na moje nešťastie.

Prosila som ho, aby už manžel konečne prestal piť.

Boh moju prosbu

ihneď splnil. Ale po mesiaci ešte horšieho pekla som znova prosila, takto: „Bože, keď to má byť mojím krížom, tak nech znova pije“ - pretože celý mesiac mi robil - triezvy - taký cirkus, že to bolo ešte horšie, ako keď pil. A tak odvtedy prosím vždy len o Božiu vôľu. Tak začala moja snaha o návrat k Bohu. Znova som začala pravidelne chodiť na sv. spoveď, lenže prišla som z nej domov - a doma znova peklo. A ten môj kríž sa stal pre mňa už neznesiteľný až natoľko, že som pomýšľala na rozvod, aj na samovraždu. Pamätám sa, že počas jednej spovede som iba plakala. A vtedy mi kňaz povedal: „Kde končí ľudská sila, tam začína konať Boh.“ To bola moja spoveď pred prvou návštevou Zviru. Vybrala som sa tam zo zúfalstva.

Nechala som na Zvire

všetky starosti a prosila Pannu Máriu, aby manžela zmenila. Pri odchode zo Zviru som plakala ako malé decko, a vedela som, že sa tam musím vrátiť. Našla som tam to, čo som potrebovala - silu ďalej žiť, a hlboký pokoj. Verila som, že Mária manžela zmení, ale akým spôsobom, to som ani netušila.

Hneď nato, 4 dni od mojej návštevy Zviru som mala v práci úraz... To bol spôsob, ktorým Panna Mária zmenila - mňa!!! Keď som zázrakom vyviazla, bez zlomením a trvalých následkov, a uvedomujúc si vážnosť situácie - že som to nemusela prežiť - a kde by skončila moja duša, hneď nasledovala moja generálna sv. spoveď. Po úraze som bola 4 mesiace práceneschopná. Takže som mala kopu času na premýšľanie. Ale vždy som došla k jednému záveru: Boh chce zmeniť mňa, a urobil to takto, aby si najprv získal moje srdce. Pochopila som, „boj v duchovnej sfére“. To bola pre mňa výzva postaviť sa do tohto boja a bojovať.

Čo sa zmenilo?

Ja som sa naučila prijať kríž a Mária pomaly mení aj manžela. Rozhodne pije menej a nehádame sa. Pretože keď neustále vrieskal po mne, ja som stále mlčala. Až raz si uvedomil, že sa háda sám so sebou. Odvtedy sa nehádame. Sú chvíle, keď mu to chýba, ale ja už viem ako na to - mlčať.

Lenže tak ako bojujem ja, ani nepriateľ sa nevzdáva. S Máriou je víťazstvo isté, lebo Jej Nepoškvrnené Srdce zvíťazí. A človek - ten musím padnúť úplne na dno, aby začal hľadať Boha.

Vďaka Mamka, za pomoc a ochranu, za to, že si ma priviedla na Zvir, kde som pochopila, že život bez Boha nemá zmysel.

Veľa odvahy a sily do boja vám všetkým vyprosuje

sestra M.

Svedectvo človeka, ktorý hľadal cestu z bludiska

Evanjelium o mne

Vyrastal v normálnej rodine

v Spišskej Novej Vsi, ale od malička bol problémovým dieťaťom. Rodičom stále sľuboval, že už bude dobrý, ale ostalo len pri sľuboch.

Vyučil sa za drevomodelára, ale radosť z práce si nevyčutnal. **Dostal sa na scestie a pre rôzne delikty strávil vo väzení 16 rokov.** Po návrate chcel byť iným človekom, ale chýbala mu pomocná ruka.

Naháňala ho polícia

i ľudia z podsvetia. Nenachádzal cestu z bludiska a rozhodol sa skončiť so životom. Išiel do lesa, aby uskutočnil svoj úmysel. Neúspešne. Povraz sa utrhol a on spadol na zem. Tu počul hlas: **„Len tak ľahko z tohto sveta neodídeš“**. Dostal sa na psychiatriu. Keď sa po štyroch mesiacoch ako-tak pozbieral, rozmýšľal kam pôjde. Uvedomoval si, že rodičom spôsobil veľkú bolesť a k nim sa vrátiť nemôže. Spomenul si na televíznu reláciu o Žakovciach a vybral sa za miestnym farárom.

„My tu bláznov nepotrebujeme“, povedal mu farár. „Prosím, skúste to so mnou aspoň pár dní“. Prijali ho **„Robil som čo mi kázali, mal som strechu nad hlavou, šaty i jedlo. Iba modlitby mi nevoňali“**, rozpráva o svojom živote **Bo-**

ris Bachled. Evanjelium bolo pre mňa španielskou dedinou. - „**Čo ti dáva modlitba**“? - Pýtal som sa kamaráta. „**Vyčkaj a uvidíš**“, povedal mi. Čakal som pol roka a mne sa zdalo, že som rovnako prázdny. Ale odrazu ma farárovi kázne začali prenikať. To evanjelium bolo o mne. Plakal som a hanbil som zložiť si ruky k modlitbe. Odrazu som počul: Na kolená! A ja som si klakol a modlil sa.

Raz v zime som s kamarátom išiel do Litmanovej. Jožo Hrenák je tam ako doma. Odpratával som sneh a predstavoval som si, aké je to, keď niekto vidí zjavenie. Nie, takému hriešnikovi ako som ja, sa to nemôže stať. V duchu som si želal, že ak je tu Panna Mária, nech mi dá nejaké znamenie. Odrazu ma zalialo teplo. Zodvihol som oči od lopaty a na okne kaplnky **som uvidel mariánsky symbol M**, ktorý je na opaku zázračnej medaily. Trblietal sa akoby vyrytý v mrazivom skle. Neskôr, keď som sa díval na obraz Nepoškvrnenej Čistoty pri oltári, mal som striedavé vidiny - Kristus a Matka Božia. Bol som šťastný, že Panna Mária mi dala pocítiť, že stojí pri mne.

Ďakujem nášmu farárovi, že ma zobral na púť do Medžugoria. Žiaľ, po návrate som znova musel ísť za staré priestupky na tri roky do basy. Tam som najviac pociťoval Božiu prítomnosť. Veľa som sa modlil. Už som nechcel byť grázlom. Ľudia, ktorí ma poznali, vraveli že mi preskočilo, ale ja som vytrvalo žil s Bohom.

Po uplynutí výkonu trestu

sa Boris vrátil na žakovskú faru. Pracuje tu pri bezvládných kamarátoch, ktorých s láskou ošetruje. A ako si predstavuje svoj ďalší život? „**Ten je v rukách Božích, hovorí, a ja o zajtrajšku nepremýšľam. Ďakujem Bohu, že ma zodvihol z bahna, ďakujem Panne Márii, že bojuje za spásu našich duší.**“

V modlitbách zbiera silu,

aby sa dokázal postaviť pred svojich rodičov, odprosiť ich a presvedčiť, že už nie je tým človekom, ktorý im spôsobil celý život bolesť.

Musí odprosiť brata, syna, ktorého nepozná, i bývalú priateľku, ktorá ho vychováva. Je to neľahký finiš. Pomôžme mu aj my, drahí naši čitatelia, našimi modlitbami, aby dokázal predstúpiť pred svojich najbližších a získal ich odpustenie.

Magdaléna Kohútová

Foto: (a)

Apokalypsa v aktuálnych posolstvách

Konajte, čo Láska žiada!

Carol Ameche a jej manžel Don sú členmi farnosti sv. Márie Goretti v Scottsdale (Arizona,USA) od r. 1981. Majú päť dospelých detí a jedenásť vnúčat.

Už deväť rokov putuje Carol po USA, prednáša a prináša posolstvo nádeje, radosti a duchovnej prípravy na blížiaci sa akt Božieho milosrdenstva pre celé ľudstvo: osvietenie našej mysle o stave našej duše, známe ako „malý súd“ alebo „varovanie“, ktoré príde pre Druhým príchodom Ježiša.

Carol prijíma posolstvá od mája 1992. Napísala už tri knihy:

Konajte, čo láska žiada s dodatkom s Harriet Hammonsovou, ktorú žiadal vydať Ježiš, aby pripravil svojich veriacich na časy, ktoré budú nasledovať za „varovaním“,

Ako čakáme v radostnej nádeji s predslovom biskupa **Mons. Romana Danylaka**, a nedávno vyšla kniha

Zväzky lásky, ktorá obsahuje posolstvá (1996 -1998) a rady ako sa správať v naliehavých prípadoch, a ako žiť v spoločenstve.

Otec začína konať

vo svete úžasným a nesmiernym spôsobom. Svätí a anjeli uchovávajú každého z nás vo svojej láske a modlitbách a my čakáme. Toto čakanie očisťuje a posilňuje. Odteraz musíme patriť iba Pánovi.

Dary, ktoré nám Otec chce dať, možno prijať iba v najužšej jednote s Ježišovou vôľou. Každý náš krok musí byť v súlade s dokonalosťou radostného života v prítomnosti Trojjediného Boha a našej Matky Márie.

Schopnosť každého bojovať

proti zlu v mene Boha bude závisieť od našej otvorenosti Duchu Svätému. Budeme bojovať a odporovať zlu výlučne jeho silou. Trojjediný Boh nás nikdy neopustí, ani nás nenechá bez sily a potrebnej vytrvalosti.

V tichu a modlitbe budeme lepšie schopní absorbovať Ježišovu lásku a spoliehať sa na ňu. Už nie je čas na váhanie a pochybnosti. **Nastal čas konať!** Ide o spásu našich duší a duší toľkých ľudí!

Obrovské ničenie bude výsledkom nenásytnosti človeka po moci a jeho prijatia zla. **Musíme denne čítať Sväté písmo, žiť vieru v zrelosti.** Nijaké vlažné reakcie už nestačia. **Áno alebo nie** bude určovať našu schopnosť čeliť najväčším ťažkostiam.

Pán Ježiš:

„Moja Matka a ja sme vás učili dlhý čas. Začnite žiť, čo učí Sväté písmo. Je dôležité mať pravdu v srdci a hovoriť pravdu ...”

Musíme **sa navzájom podporovať, ako aj Svätého Otca, našich kňazov modlitbami** a žiť ako Kristus... **Musíme začať počúvať a hľadiť srdcom**, pretože **udalosti sa stupňujú** a sú tu sily, ktoré sa nás pokúšajú presvedčiť, že Božia cesta nie je dobrá. Náš Boh, ktorý nás nevýslovne miluje, nás volá, aby sme boli súčasťou jeho vyvoleného zvyšku, ktorý stojí pevne tvárou v tvár utrpeniu, ťažkému životu. **Boli sme stvorení, aby sme žili život Krista.**

Dôvera a viera

Ježiš hovorí: „*Ja, váš Pán, Ježiš, prichádzam so slovami pokoja a lásky. Môj pokoj je s vami v každej chvíli. Dôverujte svojmu Ježišovi a jeho Božiemu milosrdenstvu. Ja som milosrdenstvo, moji drahí. Ja som tá láska a moc, ktorá stvorila vesmír a každého človeka v ňom. Už sa nebojte. Často hovorte: „Ježišu, dôverujem ti“*, až kým celá vaša bytosť to uverí a prijme. Už niet času na rozhodovanie, či to môžete, alebo chcete urobiť. **Musíte, moji maličkí, lebo ja som jediná Cesta, jediné Svetlo, ktoré budete schopní nasledovať, aby ste sa dostali von z tohto mora temnoty, ktoré teraz úplne zaplavuje svet, v ktorom žijete.**

Nesmiete zakolísť vo viere vo mňa – vaša dôvera musí byť dokonalá v tomto temnejúcom mori chaosu a búrok všade okolo vás. **Všetci moji vyvolení budú musieť byť lúčom svetla tým, čo si budú myslieť, že sa topia v búriacom sa mori, aké si ani neviete predstaviť.** Vtedy by ste mali slepo nasledovať inšpirovanie Ducha Svätého, hoci niekedy v tom nebudete vidieť veľa zmyslu.

Panna Mária hovorí: „*Milovaní, teraz je čas zaujať miesta. Čakajte v láske, trpezlivosti a vytrvalosti... Ak sa budú zdať veci takmer nemožné, vtedy musíte dôverovať ešte viac. Vtedy uznáte, že všetko prichádza od Boha a z jeho plánov s vami môže vyjsť iba dobro... Chcem duchovne vyličiť všetky moje deti láskou. Prichádzajte, pretože ja som stále tu.*”

Carol Ameche - Santa Barbara, USA, 1998

Orol Evanjelia

Svätý apoštol a evanjelista Ján, najmladší z apoštolov, patril medzi oporné stĺpy prvej Cirkvi. Bol mladším bratom apoštola Jakuba „Staršieho“. Ich otec Zebedej bol rybárom a Ján i Jakub rybárčili spolu s ním. Ich matka sa volala Salome. Patrila medzi ženy, ktoré sprevádzali Ježiša počas jeho verejného účinkovania.

Ján bol spolu s Petrovým bratom Andrejom žiakom Jána Krstiteľa. Krstiteľ ich upozornil na okoloidúceho proroka z Nazareta slovami: „**Hľa, Boží Baránok!**“ Vtedy Ján Zebedej spolu s Petrovými bratom Andrejom nadviazali s Ježišom priateľstvo, ktoré natrvalo poznačilo ich ďalší život.

Ich povolanie za apoštolov prišlo pravdepodobne po zázračnom rybolove (Lk,5). Odpoveď na Kristovo volanie možno vycítiť zo slov evanjelia: „**Oni hneď zanechali loďku i svojho otca a nasledovali ho**“ (Mt 4,22; Mk 1,20).

Jána spolu s bratom Jakubom a Šimonom Petrom si Ježiš vyberal za svedkov v slávnostných a vážnych chvíľach. (vzkriesenie Jairovej dcéry, slávne Premenenie i smrteľná úzkosť).

Popri všetkých ľudských slabostiach mali Zebedejovci, najmä mladší Ján, veľkú lásku k svojmu Učiteľovi. Ježiš to vedel a na Jánovu lásku odpovedal svojou. Preto sa mohol Ján vo svojom evanjeliu označovať za učeníka, ktorého Ježiš miloval (por. Jn 13,23; 19,26; 20,2; 21,7.20). **Ján sa pri poslednej večeri mohol opierať o Ježišovu hrud' a po zajatí ho ako jediný z apoštolov verne nasledoval až pod kríž, kde mu Ježiš pred smrťou zveril svoju Matku.** Na prvú zvesť o zmŕtvychvstaní bežal s Petrom bez meškania k hrobu.

Po Kristovom nanebovstúpení

a po zoslaní Ducha Svätého ostal Ján ešte niekoľko rokov v Jeruzaleme. Skutky apoštolov ho viackrát spomínajú ako Petrovho spoločníka pri kázaní v chráme a pri konaní zázakov. Za to obidvoch prenasledovala židovská veľrada.

Po zabití diakona Štefana niekedy v rokoch 32-36 mnohí prvokresťania utiekli z Jeruzalema, aby sa vyhli prenasledovaniu. Evanjeliu to však iba poslúžilo, lebo ho zanesli na nové miesta. Veľký úspech mal najmä diakon Filip, ktorý v Samarii mnohých získal pre kresťanstvo a pokrstil ich. Vtedy apoštoli vyslali do Samarie Petra a Jána, aby sa nad novokrstencami modlili, vkladali na nich ruky a tí prijímali Ducha Svätého.

Posledná zmienka o apoštolovi

Jánovi v Jeruzaleme je v Liste Galaťanom (Gal 2,9), kde apoštol Pavol spomína stretnutie s Jakubom, Kefasom (Petrom) a Jánom, ktorí boli pokladaní za stĺpy Cirkvi. Bolo to v období

„apoštolského snemu“, teda roku 49 alebo 50. **Podľa dobre podloženej tradície, nepriamo potvrdenej zmienkami v Apokalypse**, apoštol Ján pôsobil po odchode z Jeruzalema v Malej Ázii, a to väčšinou v Efeze (asi od roku 69).

„**Učeník, ktorého Ježiš miloval**“, sa usiloval verne splniť želanie svojho Učiteľa, aby sa postaral o jeho Matku. Sám Ján uviedol v evanjeliu, že od chvíle, keď umierajúci Ježiš predniesol túto prosbu, vzal si Máriu k sebe.

Na rozdiel od iných apoštolov sa **Ján dožil vysokého veku a zomrel ako jediný prirodzenou smrťou**. Za cisára Domiciána, ktorý vládol v rokoch 81-96, bol poslaný do vyhnanstva na ostrov Patmos, odkiaľ sa vrátil po vladárovej smrti do Efezu. **Cisár Domicián, krutý prenasledovateľ kresťanov sa viackrát neúspešne pokúsil o usmrtenie Jána**. Niektorí starí cirkevní spisovatelia spomínajú, že Jána pri prenasledovaní za cisára Domiciána hodili do kotla s vriacim olejom, a ten mu neuškodil.

V posledných rokoch života

Ján napísal viaceré spisy: **Zjavenie** čiže **Apokalypsu** (na Patmose), evanjelium a tri apoštolské listy. Sú to posledné časti novozákonného Svätého písma.

Popri sv. Pavlovi apoštol Ján bol druhým apoštolským teológom, ktorý prispel k vytvoreniu pojmov kresťanskej vieroučnej sústavy.

V úvahách o Bohu apoštol zdôrazňoval, že Boh je Duch, Svetlo a Láska. Božia láska sa prejavila tak, že Boh poslal na svet svojho jednorodného Syna, aby sme skrze neho dostali život.

Jánovo evanjelium je svedectvom o Ježišovi Kristovi, ako to na niektorých miestach zdôraznil sám evanjelista. Je to svedectvo plné životných podrobností, aké mohol poznať len očitý svedok. Toto potvrdila aj moderná archeológia, ktorá zistila, že niektoré zvláštnosti sú verným zachytením skutočnosti (tak napr. rybník Betesda s piatimi stĺporadiami, nádvorie „Gabbata“ s výraznou kamennou dlažbou). Nemožno však poprieť, že okrem dopĺňujúceho výberu látky sa **Jánovo evanjelium líši od ostatných väčším duchovným vzletom. Preto sa štvrtý evanjelista označuje symbolom orla.**

Svätý apoštol a evanjelista

Ján zomrel vo vysokom veku, niekedy okolo roku 101 v Efeze. Tam ho aj pochovali. Nad jeho hrobom vznikla najprv kaplnka, ktorú nahradil cisár Justinián veľkým chrámom.

Ján je často zobrazovaný ako orol s krídlami, alebo s kalichom symbolizujúcim pokusom o otravu ktorú ohlasuje Jánovi had, šľahajúci z kalicha. Jeho sviatok slávime 27. decembra. (Je označovaný ako Je patrón úradníkov, teológov, notárov, umelcov, vinárov, priateľstva.)

Úcta svätého apoštola sa sprvoti šírila iba na Východe, ale už koncom staroveku začala prenikať na kresťanský Západ, kde postupne zaujala miesto, aké si tento významný Kristov učeník a svedok zaslúži.

Pripravil: **Michal Hargaš**

Rodina Nepoškvrnenej Čistoty

Moje drahé deti!

Moje detičky, ďakujem vám, že ste sem prišli. Chcela by som vám dať veľa mimoriadnych milostí v tento čas. Ale nechajte sa Ježišom oslobodiť. Nechajte, aby vás Ježiš urobil slobodnými. Nedopustíte, aby nepriateľ uberal z vašej slobody, za ktorú bolo vyliatej toľko presvätej Krvi Kristovej. Slobodná duša je duša dieťaťa. Bolo by mi milé, keby ste sa tento mesiac zvlášť snažili stať deťmi. Som pri vás, aby som vám pomáhala prijímať Chlieb večného života.

Nepoškvrnená Čistota, Zvir, 5. 12. 1993

Prosím o modlitby na tieto úmysly:

K. B. - za pokoj, zdravie, príhovor a ochranu Panny Márie,

Ž. G. - za pokoj, dary Ducha Svätého a ochranu Panny Márie pre celú rodinu,

M. Ž. - za obrátenie v rodine, Božiu pomoc a požehnanie,

B. K. P. - za vypočutie osobných úmyslov,

B. K. , ČR - za obrátenie, pokoj pre syna a manžela, lásku, dary Ducha Svätého a ochranu Panny Márie pre celú rodinu,

M. B. BJ. - za duševné a telesné zdravie o. Martina, za zdravie, pomoc a lásku od Najsvätejšej Trojice pre celú rodinu B. a K.,

E. D., ČR - za obrátenie, pokoj v rodine, zdravie a ochranu Panny Márie pre Emíliu,

M. G. D. -za obrátenie detí a manžela, dary Ducha Svätého pre celú rodinu a urovanie vzťahov so susedmi,

Matka - za pokoj, lásku, porozumenie a Božie požehnanie pre celú rodinu,

M. F. K. - za zdravie, príhovor a ochranu Panny Márie pre celú rodinu,

M. B. - za obrátenie, lásku a ochranu Panny Márie,

M. J. - za pokoj a dar živej viery pre celú rodinu,

V. P. - za obrátenie, pokoj, Božiu pomoc a ochranu Panny Márie,

H. K. - za zdravie, Božiu pomoc, a požehnanie pre celú rodinu,

M. M. P. - za zdravie, Božiu milosť a ochranu Panny Márie,

Dana - za obrátenie manžela a detí, dary Ducha Svätého pre Danielu a ochranu Panny Márie,

D. S. - za telesné a duševné uzdravenie, pokoj a Božiu pomoc,

Mária N. - za obrátenie, dar živej viery v Trojjediného Boha, zdravie a pokoj pre celú rodinu,

Matka - za obrátenie, duševné zdravie, uzdravenie od závislosti na alkohole, dary Ducha Svätého a záchranu manželstva u syna Slavomíra,

A. B., ČR - za obrátenie, pokoj a zdravie pre celú rodinu,

M. B., Bratislava - za uzdravenie Marienky, pokoj a ochranu Panny Márie pre celú rodinu,

H. H. - za obrátenie detí, zdravie a Božiu pomoc pre ťažko chorého Jána a Helenu,

Bohuznáma matka - za pokoj, obrátenie, uzdravenie a ochranu Panny Márie pre syna,

A. M., Bratislava - za zdravie a pokoj pre Annu, obrátenie a dar viery pre celú rodinu,

Bohuznáma - za Božiu pomoc, požehnanie a ochranu Panny Márie pre V. pri skúškach,

B. Č. - za obrátenie v rodine, zdravie a Božiu pomoc pre B. a záchranu manželstiev mojich priateľov,

O. R., Prešov - za zdravie, príhovor a ochranu Panny Márie pre Oľgu,

Bohuznáma - za pomoc a Božie požehnanie pri hľadaní práce,

Anna Virová - za duše v očistci, za celý kolektív M ROSY, za všetkých pútnikov, ktorí prichádzajú na horu Zvir a vypočutie ich prosieb, za sv. otca a jeho úmysly, biskupov, kňazov a všetky rehoľné stavy, za obrátenie mládeže a rodín.

Pán Boh zaplať za modlitby a obety

Anna Virová

Napísali ste nám

Pomôžme modlitbou!

Dostal som vzácny dar, lebo mi požehnal tu milosť modliť sa za ďalšieho trpiaceho. Cítim tú radosť a krásu. Budem sa modliť k Matke milosti.

Po článku v M Rose o Katke Oškerovej ma vyhládal pán Marián z východného Slovenska, aby som pomohol jeho priateľovi, chirurgovi. **MUDr. František Fabián**, narodený 26. decembra 1947, je totiž už od 1. novembra 2002 v kóme.

Sprvoti som váhal, no po modlitbe som výzvu sebaisto prijal. Počas tej modlitby som znova a znova videl ku mne prilietajúcu labuť a pocítil som to ako silne znamenie podpory.

Veď labuť je Máriiným atribútom čistoty a milosti. Pán Marián mi vzápätí oznámil, že mnoho ľudí na východnom Slovensku sa bude modliť spolu so mnou, ale že ja mam začať a viesť ich modlitby k Matke milosti. Urobím tak trikrát: 30. 11. a 9. 12. a 18. 12. 2005

Ave Maria!

Karol Dado

PS: Ľudia dobrého srdca, spoluveriaci, pridajte sa k nám!

* * * * *

V záujme zefektívniť činnosť širokej dobrovoľnej modlitebnej skupiny, ktorú tvoria veriaci z celého Slovenska, som vytvoril e-mailovú schránku, aby som počas nasledujúcich týždňov sústredil všetky kontakty na jednom mieste.

Pokiaľ budete zverejňovať oznam o tejto aktivite, mohli by ste tam, prosím, uviesť aj túto adresu?

modlitba.p@seznam.cz

Ide o modlitby k Matke Milosti pre MUDr. Františka Fabiána. Ave Maria!

Karol Dado

Boh je v nás

Dňa 7. novembra 2005 bol u Verbistov v Petržalke (Krupinská ul. č. 2, misijný dom Arnolda Janssena) na návšteve páter Melvile Doucette.

Páter Doucette má dar uzdravovať a Boh robí v jeho blízkosti veľké veci. Stretnutie pozostávalo z modlitby radostného ruženca, a ruženca k Božiemu Milosrdenstvu. Nasledovala prednáška o kontemplatívnej modlitbe, sv. omša a prosby za uzdravenie. **Páter Melvile každému urobil svätým olejom krížik na čelo a pomodlil sa za neho.**

Bližšie povedať niečo o atmosfére Ducha, ktorá vládla v pondelok s pátrom Melvilom Doucette je asi perom nemožné. Keby som ju mal priblížiť jedným slovom tak poviem „Turíce“. **Pri požehnaní svätým olejom mnohí cítili prítomnosť Ducha Svätého.**

Páter Doucette **bol 29 rokov misionárom v Zambii, v Afrike a určite ho pri jeho apoštolskej činnosti Duch Svätý „nabil“ zvláštnymi milosťami, ktoré sú cítiť pri stretnutí s ním.** Jeho prednáška o kontemplatívnej modlitbe by sa dala zhrnúť: „Treba sa stíšiť a nájsť v sebe Krista. On je v nás či to chceme alebo nie. On sa nám prihovára, ak mu necháme miesto v našom živote. Netreba sa ničoho báť, z ničoho mať strach. Staň sa vôľa Božia a nie moja. Sme prach zemský, ale s Božou Pečaťou na čele a mocnosti pekelné nás nepremôžu, keď im hriechom nedáme šancu. Veď sme stvorení na Boží obraz, a čo viac, Ježiš Kristus svojím vtelením premenil naše úbohé telá na planúce meče spravodlivosti, ktorých sa diabol bojí. Svojim utrpením na kríži nás vykúpil spod tyranie diabla. Od tej doby sme Božími deťmi a nie sluhami. Čo viac ? Boh je v nás a my v ňom, keď zostávame v Láske.“

Páter Doucette odporúčal vzývanie Svätého mena Ježiš a odkázal nás všetkých do pozornosti jeho predrahej Matky, Kráľovnej anjelov, Panny Márie.

Po požehnaní sme všetci boli naplnení Božím Pokojom. Cítili sme sa skvelo!

Bc. Stanislav Macák,

Bratislava

Prežívame úžasné veci

Sláva Bohu,nášmu Stvoriteľovi!

Veľmi sa teším a ďakujem nebeskej Mamičke, že nám dáva taký krásny časopis ako je M ROSA.

Aj vďaka M Rose sa pomaly pretvára život mne a mojej rodine a zažívame pravú radosť z Božej prítomnosti a spoločnej modlitby. Nakoľko máme doma jeden a polročného syna a nemáme doma auto, nedá sa cestovať, na púte k Mamičke tak ako by sme chceli, ale aspoň jej - vďaka vášmu zverejneniu adresy v časopise posielame listy do Medžugoria a musím potvrdiť, že už po prvom liste sa v našej rodine udiali úžasné veci a nastáva pomalé obrátenie môjho manžela.

S deťmi sme sa začali modliť každý deň sv. ruženec a chodíme na sv. omšu. Tak vám prajem veľa Božieho požehnanie a milosti a stálu ochranu od Mamičky Božej a veľké Pán Boh zaplať za vašu námahu. Ave Mária!

Helena Grigová, Žilina

Účinná modlitba

Pochválený buď Pán Ježiš Kristus!

Vážená redakcia, týmto listom chcem poďakovať našej Nebeskej Matičke za uzdravenie môjho manžela.

U môjho muža nastali problémy, začali mu puchnúť nohy. Lekári urobili rôzne vyšetrenia, zistili, že má na pľúcach vodu a že je chudokrvný. Pri vyšetrení žalúdka a čriev zistili, že má na hrubom čreve zhubnú rakovinu (tumor) a musí ísť na operáciu. Najskôr týždeň ležal na internom oddelení kvôli vode v pľúcach, potom ho preložili na chirurgiu. Pán primár nariadil kontrolné vyšetrenie. Vtedy sa ukázalo, že na čreve je len polyp, ktorý hneď odstránili. Na kontrole nám povedali, že ani ten nie je zhubný.

Od r. 1997 pravidelne chodím do Dechtíc, dovtedy som chodila do Litmanovej k našej milej Matičke.

V septembri som sa rozprávala s vizionárkou Simonkou v Dehticiach. Poprosila som ju, aby sa za manžela prihovarili u našej milej Matičky, s ktorou sa každý deň stretávajú. Simonka mi

povedala, že všetky prosby tých, ktorí o to žiadajú, predkladajú Panne Márii. Povedala, aby sme sa aj my s nimi každý večer spojili v modlitbe od 20. do 21. hodiny. Robila som tak celý čas, keď bol manžel v nemocnici.

Raz v Litmanovej jeden kňaz povedal, že ak máš v rodine trápenie a starosti, vstaň v noci a pros o vyslyšanie Pána Ježiša. Aj toto som robila, modlila som sa k sv. Jozefkovi od 1. do 2. hodiny v noci. Sv. Jozef už viackrát vypočul moju prosbu. Nevynechala som ani Božie milosrdenstvo o 15. 00 h, ktoré sa modlím už veľa rokov.

Vďaka našej Kráľovnej pomoci, ktorej som sa chcela odvdáčiť tým, že budem k nej putovať, kým budem vladať a žiť.

Helena Cmarková, Cígel'

Zas bude žiariť mesto Betlehem

Keď rozsvietia sa naše srdcia

Vystúpi jedna Hviezda z tiem

A Herodes sa opýta:

„Ktorí to nepoznaní králi

nasmerovali svoje kopytá

na moje ohrozenie?

Dám Krstiteľa sťať -

Big Brother by ho mohol suplovať

Dám pozabíjať deti

(aj tie nenarodené)

Oddelím život – lásku od Zeme“

Ale vy, ak vaše srdce

Kúsok betlehemského svetla nájde

Nedajte si ho vziať

Pochádza z nebies

Kde Kristus teraz s Matkou prebýva

Nad džungľou sveta

Ozajstná Hviezda bude prekvitať

Za ňou sa ponáhľajte....

Miro Jozef Repka, Lendak

Ďakujeme všetkým vám, ktorí pamätáte na nás svojimi finančnými príspevkami. Mená darcov uverejníme v budúcom čísle. Srdečné Pán Boh zaplatí!

Krátke správy / Rôzne

Panna Mária, najžiarivejšia

Hviezda viery

Týmto mottom kázne začala v nedeľu 13. novembra 2005 Novéna ku Trnavskej Panne Márii. Homíliu predniesol **Mons. Stanislav Zvolenský** za účasti niekoľko tisíc veriacich vo farskom kostole sv. Mikuláša, kde sa Novéna každoročne koná. Slávnosť za účasti arcibiskupa **Mons. Jána Sokola** a pomocných biskupov trnavskej arcidiecézy začala slávnostným prenesením zázračného obrazu trnavskej Panny Márie na hlavný oltár chrámu.

Potom sa veriaci pomodlili modlitbu svojej patrónky: „Lútoštivá Kráľovná neba i zeme, zhliadni na svoje kajúce dietky a prijmi vďaka za všetky dobrodenia, ktoré si nám vyprosila u svojho Božského Syna. Ďakujeme Ti najmä za premnohé dobrodenia, ktoré si vyprosila nášmu

národu a nášmu mestu v ťažkých časoch utrpenia, vojny a moru.“

Keď 6. júla 1663 bola takmer miliónová armáda **pašu Ahmeda Kopoluzada** na našom území, Turci drancovali aj v blízkosti Trnavy, ale mesto obišli. V tom istom roku sa na obraze Panny Márie trnavskej objavil krvavý pot. Dňa 5. júla 1708, keď sa kňazi a veriaci modlili žalmy, začal obraz opäť slziť. Udalosť bola miestoprišažne potvrdená svedkami.

Slzenie sa niekoľkokrát opakovalo. **Kardinál Kristián August** zostavil komisiu, ktorá prípad skúmala. Zápisnica, potvrdená arcibiskupskou pečaťou je uložená v trnavskom archíve a potvrdzuje pravdivosť udalosti. Dňa 19. júla 1710 vypukol v Trnave mor. Magistrát usporiadal verejnú procesiu s milostivým obrazom Panny Márie. Mor prestal 21. novembra 1710, na sviatok obetovania Panny Márie. Od toho dňa sa nevyskytol v jeho dôsledku ani jeden prípad úmrtia.

(r)

Báč, Svätý Anton

Obnova chrámu slziacej Matky

Milý brat a sestra v Kristovi!

Na južnom Slovensku máme svetoznáme pútnické miesto, kde plakala Matka Božia krvavými slzami, 19. , 20., 21. a 23. júna v roku 1715.

Tento obraz dal namaľovať **Martin Liskai** po svojom zázračnom uzdravení ako poďakovanie Panne Márii. Sväté slzy Matky Božej zachytené v šatke prechováваме až dodnes v monštrancii. Vyše 300 rokov tu státisíce ľudí dostávajú veľké milosti. Teraz tento chrám obnovujeme.

Skráľujeme kostol, chceme mramorovať 16 stĺpov v zlato-onyxovej farbe, a zrealizujeme fresky baziliky Božieho Milosrdenstva z Krakova za pomoci akad. maliara z Mukačeva L. Puskása (vymaľoval Krakovskú baziliku).

Sedembolestná Matka, Sliziaca Sväto-Antónska Báčska Panna Mária má veľkú radosť z nábožnosti nášho národa. Chceme Vás poprosiť o milodary na uskutočnenie nášho náročného plánu.

Za finančný príspevok v mene dobrého Boha srdečne ďakujeme.

Žehná Vám **ThDr. Štefan Morovic,**
a **spolupracovníci**

Naša adresa:

Rímsko katolícky farský úrad Báč 1, 930 30 Rohovce, Slovensko

Tel.: 00-421-31-5598 580

Svoje príspevky môžete zasielať na účet: Slovenská sporiteľňa

Názov účtu: Rímsko katolícky farský úrad, Báč

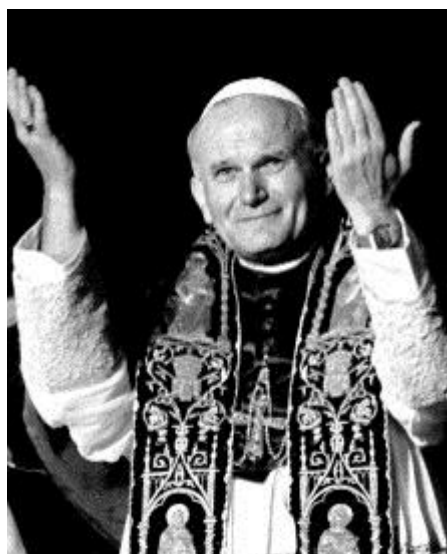
Číslo účtu: 0021871702 / 0900

IBAN: SK30 0900 0000 0000 2187 1702

SWIFT CODE: GIBA SK BX (pre zahraničných prispievateľov)

Variabilný symbol: 05 – 011

Osobne: V pracovných dňoch po svätých omšiach, ktoré sa začínajú o 18.00 h a v nedeľu po svätej omši, ktorá sa začína o 9. 30h.

Film o Jánovi Pavlovi II.

V aule Pavla VI. sa 17. novembra 2005 konala svetová predpremiéra filmu Ján Pavol II.

Film režiséra Johna K. Harrisona v hlavnej úlohe s J.Voightom natočila spoločnosť Lux Vide a talianska televízia RAI v spolupráci s niekoľkými európskymi TV a americkou TV CBS. Film, ktorý sa začína scénou atentátu na pápeža na Námestí svätého Petra vo Vatikáne, je retrospektívou života Jána Pavla II. v Poľsku a obdobia jeho dlhého pontifikátu.

Zasvätenie Lisabonu

V sobotu 12. novembra 2005 sa konala v Lisabone sviečková procesia s milostivou sochou Fatimskej Panny Márie.

Procesia bola vyvrcholením mestských misií v tejto portugalskej metropole. Misie sa stretli s veľkým ohlasom, najmä príhovor kardinála Ch. Schönborna.

V tú sobotu večer sa po prvý raz od roku 1959 niesla socha Fatimskej Panny Márie cez Lisabon. Procesiu viedol budapeštiansky arcibiskup kardinál Peter Erdő. Vyvrcholením procesie bolo zasvätenie tejto metropoly Panne Márii na centrálnom Námestí Restauradores. Zasvätenie vykonal kardinál patriarcha José Policarpo da Cruz.

Do modlitby zahrnul aj nekresťanov a neveriacich. Povedal, že orodovanie Márie patrí aj tým, ktorí v Krista neveria.

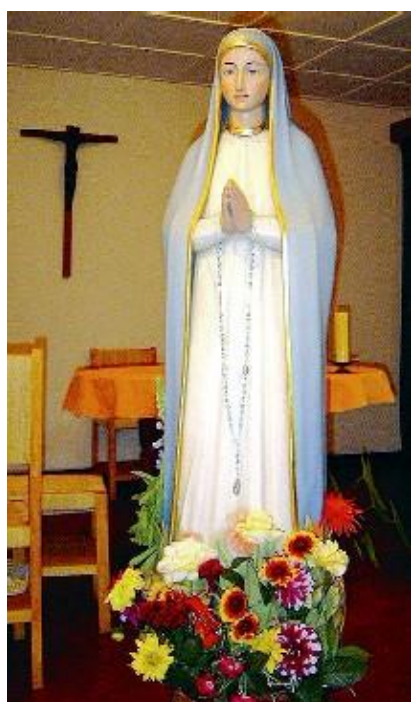

Benedikt XVI. a kňazi

Pápež Benedikt XVI. poslal posolstvo talianskym biskupom, ktorí sa zišli na plenárnom zasadnutí v Assisi.

Otvoril ho 14. novembra 2005 kardinál Camillo Ruini, predseda BK Talianska. Talianski biskupi na zasadnutí sa sústredili najmä na formáciu kňazov a na dokument Smernice a normy pre semináre, ktorý majú prijať hlasovaním.

(ZE-zg-TK KBS)

Film o Kibeho

Kibeho je neznáme miesto v Rwande, ale jediné pútnické miesto v celej Afrike, kde sa Panna Mária podľa oficiálneho úsudku Cirkvi skutočne zjavila.

V súčasnosti sa plánuje nakrútiť film o histórii týchto zjavení.

„Film bude darom trpiacej cirkvi v Rwande, pretože dokonca aj dnes je násilie v tejto krajine súčasťou každodenného života,“ vyhlásila Christine du Coudray, vedúca Oddelenia Kirche in Not pre Afriku po svojom návrate z Kibeho do Nemecka.

Táto medzinárodná nadácia, ktorú založil holandský **páter Werenfried van Straaten**, podporuje filmový projekt o pútnickom mieste, ktoré je

uprostred všetkej hrôzy miestom modlitieb a zmierenia - je posolstvom, ktoré sa obracia na Afriku a na celý svet. Cirkev v Rwande potrebuje predovšetkým podporu pri výchove kňazov, rehoľníkov a laických katechetov ako aj pri budovaní kostolov, najmä pri stavbe nového pútnického chrámu v Kibeho.

Podľa Christeine du Coudray možno toto africké pútnické miesto rozhodne porovnať s Guadalupe v Mexiku, s Lurdami či s Fatimou. Ďalej hovorí:

„Naša milá bolestná Matka sa tu zjavovala v rokoch 1981 až 1983. Vizionári ešte žijú a majú okolo štyridsiatky.“

Dňa 28. novembra 1981 sa Božia Matka zjavila ako **„Matka slova“** v Kibeho v Diecéze Gikongoro šiestim katolíckym dievčatám a jednému pohanskému chlapcovi. Odovzdala im nasledovné posolstvo pre obyvateľstvo Rwandy: **„Obráťte sa, dokiaľ je ešte čas!“** Pri tom im osem hodín ukazovala hrôzy vojny, ktorá o 13 rokov neskôr skutočne vypukla s neopísateľnou krutosťou a vyzývala ich k obráteniu, pokániu a zmiereniu.

(TK KBS)